

การศึกษาการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไข
การประพฤติผิดระเบียบวินัย ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

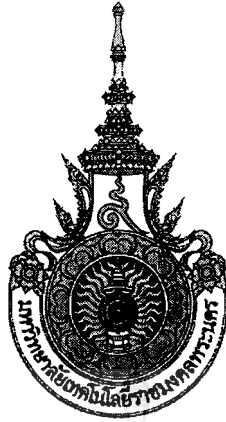

นายธานี คงเพชร
นายสนทยา เขมวีรัตน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวีรัตน์

รายงานการวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ห้องสมุดวิทยาเขตท่าวัด
วันที่ 13 ก.พ. 2551
เลขทะเบียน 1000004
เลขหมู่ 81 ค. 1

กันยายน 2550

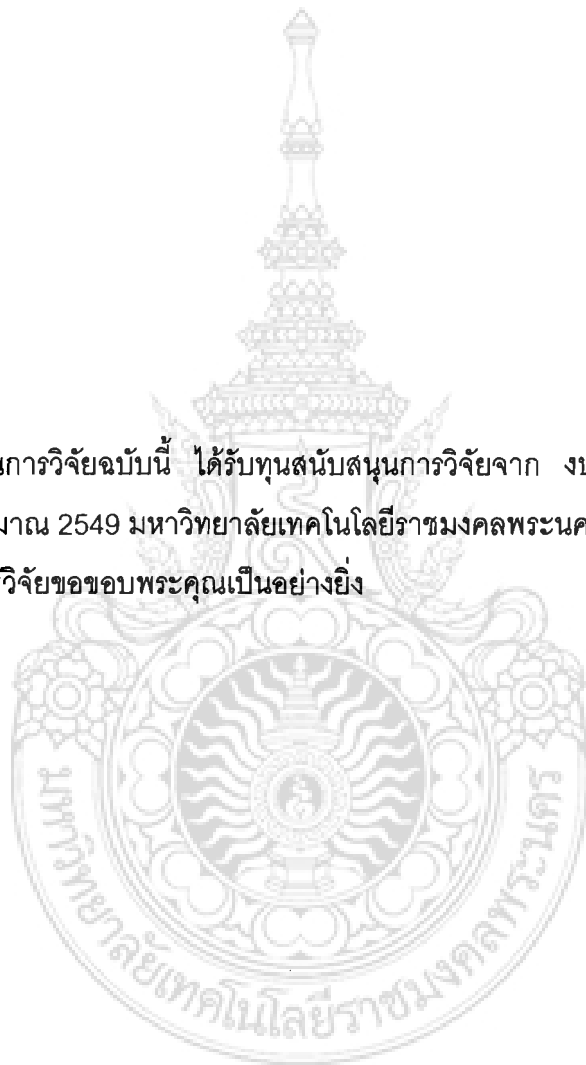
A STUDY OF IMPLEMENTATION FOR PREVENTION AND
REMEDIAL OF STUDENTS' DISCIPLINARY AND
MISCONDUCT IN RAJAMANGALA UNIVERSITY
OF TECHNOLOGY PHRA NAKHON.

THANEE KONGPETCH
SONTAYA KHAMVIRAT
DUANGJAI KHAMVIRAT

Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

September 2007

รายงานการวิจัยฉบับนี้ ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก งบประมาณผลประโยชน์
ประจำปีงบประมาณ 2549 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตพณิชยการ
พระนคร คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

การดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุพติผีกระเบียบวินัย ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทคัดย่อ

ของ

นายธานี คงเพชร

นายสนทยา เขมวิรัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวิรัตน์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

กันยายน 2550

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินงาน เพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติดีประเวณีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ใน 4 ด้าน คือ ด้านการดูแลนักศึกษา ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย และเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติดีประเวณีของนักศึกษา โดยจำแนกตามเพศ สาขาวิชา ระดับชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2549 จำนวน 364 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 47 ข้อ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t -test for independent sample , F -test และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกัน และแก้ไขการประพฤติดีประเวณีของนักศึกษา โดยรวม และทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก
2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติดีประเวณีของนักศึกษา โดยรวม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05
3. นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็น เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติดีประเวณีของนักศึกษา โดยรวม ไม่แตกต่างกันแต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการดูแลนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05
4. นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็น เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติดีประเวณีของนักศึกษา โดยรวม และทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05
5. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็น เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติดีประเวณีของนักศึกษา โดยรวมและทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

A STUDY OF IMPLEMENTATION FOR PREVENTION AND REMEDIAL OF
STUDENTS' DISCIPLINARY AND MISCONDUCT IN RAJAMANGALA
UNIVERSITY OF TECHNOLOGY PRANAKHON.

AN ABSTRACT

BY

THANEE KONGPETCH

SONTAYA KHAMVIRAT

DUANGJAI KHAMVIRAT

Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

September 2007

The purpose of this study was to study and compare students' opinions on the implementation for prevention and remedial of students' disciplinary and misconduct in Rajamangala University of Technology Phra Nakhon in 4 aspects : Supervising students; Self – discipline encouragement; Ethic development and encouragement; and In-college democratic support.. The students were classified by gender, major subjects, academic years and student achievement.

The samples in this research were 364 students of Faculty of Business Administration in 2005 academic year. The 47 item questionnaires of Likert's rating scales was used as the research instrument. Percentage, mean, standard deviation, t - test for independent sample, F - test and "LSD" analysis were statistical method to analyze data.

The results were as follows:

1. Student's opinions on the implementation for prevention and remedial of students' disciplinary and misconduct in each aspect and all aspects were at the moderate level.
2. There was no significant difference for student's opinions on the implementation for prevention and remedial of students' disciplinary and misconduct in all aspects. Considered in each aspect, it was found that there was significant difference in student's opinions with In-college democratic support at the 0.05 level among students in different gender.
3. There was no significant difference for student's opinions on the implementation for prevention and remedial of students' disciplinary and misconduct in all aspects. Considered in each aspect, it was found that there was significant difference in student's opinions with Supervising students at the 0.05 level among students in different major subjects.
4. There was significant difference for students' opinions on the implementation for prevention and remedial of students' disciplinary and misconduct in each aspect and all aspects at the 0.05 level among students with different academic years.
5. There was significant difference for students' opinions on the implementation for prevention and remedial of students' disciplinary and misconduct in each aspect and all aspects at the 0.05 level among students with different student achievement.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้เนื่องจาก ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์ จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการสนับสนุนเงินทุนเพื่อการวิจัย รวมทั้งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย ดังนี้ อาจารย์สุภัทรา โกไศยกานนท์ อาจารย์ไพจิตร ปุกเจียมอาจ และอาจารย์บุญเยี่ยม ทะไกรราช ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวิรัตน์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคิน อังศุณิศ ที่ให้คำแนะนำตรวจแก้ไขแบบสอบถาม ให้ความรู้และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนแก้สำนวนภาษา เพื่อให้สามารถสื่อสารได้ดีขึ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณคณาจารย์และนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ให้ความร่วมมือในการแจกและตอบแบบสอบถามเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ และตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้

คุณประโยชน์ที่พึงได้รับจากรายงานการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาคุณบิดามารดา ครูอาจารย์ทุกท่าน และผู้มีพระคุณในฐานะผู้วางรากฐานการศึกษาแก่ผู้วิจัย

ธานี คงเพชร
หัวหน้าโครงการวิจัย

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
	ความสำคัญของการวิจัย.....	3
	ขอบเขตของการวิจัย.....	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
	สมมติฐานในการวิจัย.....	4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
	แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพตติผิดระเบียบวินัย.....	6
	ความหมายของระเบียบวินัย.....	6
	ความสำคัญของระเบียบวินัย.....	8
	หลักการเสริมสร้างระเบียบวินัย.....	9
	การรักษาระเบียบวินัย.....	11
	ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเอง.....	11
	การดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพตติผิดระเบียบวินัย.....	15
	ด้านการดูแลนักศึกษา.....	15
	ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง.....	17
	ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม.....	19
	ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย.....	21
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	28
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	29
	ประชากร.....	29
	กลุ่มตัวอย่าง.....	29
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
	วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ.....	30

บทที่		หน้า
3	(ต่อ)	
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	55
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	55
	วิธีดำเนินการวิจัย.....	55
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	55
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	56
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
	อภิปรายผล.....	58
	ข้อเสนอแนะ.....	60
	บรรณานุกรม.....	62
	ภาคผนวก.....	68
	ประวัติย่อผู้วิจัย.....	88

บัญชีตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	30
2	แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชา ระดับชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา.....	39
3	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	40
4	แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปรเพศ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	41
5	แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปรสาขาวิชา เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	42
6	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการดูแลนักศึกษาของนักศึกษาจำแนกตามสาขาวิชา.....	43
7	แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปรระดับชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	44
8	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา โดยรวม จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา.....	46
9	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการดูแลนักศึกษาของนักศึกษาจำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา.....	46
10	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา.....	47

ตารางที่

หน้า

11	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา.....	48
12	แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	49
13	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษาโดยรวม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	50
14	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการดูแลนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	51
15	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	52
16	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	53
17	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	54

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในประเทศไทยถือเป็นบทเรียนสำคัญราคาแพง สำหรับคนไทยจำนวนมาก ที่มุ่งทำการใหญ่โดยขาดพื้นฐานที่มั่นคงเพียงพอ ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจึงเป็นที่ประจักษ์แก่ตาแก่ใจของคนไทยแล้วว่า ความเจริญเติบโตที่ยั่งยืนถาวรได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยพื้นฐานที่มั่นคง และการที่จะพลิกฟื้นประเทศไทยให้กลับคืนสู่สภาพที่ดีได้นั้น คนไทยควรจะสำนึกและตระหนักในความสำคัญของการพัฒนาตนเอง (ทิสนา เขมมณี, 2543 : 2-3) เพื่อให้เป็นคนมีคุณภาพคือ คนที่ทั้งเก่งและดี โดยต้องรู้จักใช้ความดีเป็นกรอบ และใช้ความเก่งเป็นพลังในการขับเคลื่อนให้ชุมชนหรือสังคมนั้นอยู่รอด และปัจจัยที่ช่วยให้อุคนมีคุณภาพ คือ การจัดการศึกษา ซึ่งเป้าหมายการจัดการศึกษาของประเทศไทย ก็คือ ต้องการพัฒนาคนไทยให้เป็นคนคุณภาพ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้คู่คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์, 2543 : 8-9) แต่จากสภาพการณ์ปัจจุบันจะเห็นว่าเด็กและเยาวชนเป็นจำนวนมาก มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ไม่เห็นคุณค่าของตนเอง หนีเรียนติดสารเสพติด เล่นการพนัน เป็นโสเภณีเด็ก ขาดคุณธรรม จริยธรรม (พิบูล สีหาพงษ์, 2546 : 25) การแต่งกายไม่เหมาะสมที่จะเป็นนักศึกษา มีลักษณะของ “คนที่ได้รับการศึกษาแล้ว” น้อยลง สังคมเป็นสังคมที่ไร้ระเบียบ คนที่จบการศึกษาสูง ๆ ยังเห็นแก่ตัว ไม่มีระเบียบ ไม่รักษาวินัย ไม่มีความตรงต่อเวลา ฉลาดแต่จะเอาเปรียบผู้อื่น ฉลาดที่จะโกง ฉลาดที่จะก้ออาชญากรรม เพื่อประโยชน์ของตน (กาญจนา นาคสกุล, 2546 : 2-3) ดังนั้นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การศึกษาจึงควรหันมาสนใจ ฝึกฝน อบรมให้นักศึกษามีความสามารถในการควบคุมตนเอง จัดการกับตนเอง เพราะเป็นพื้นฐานของการพัฒนาทุก ๆ จุด ซึ่งเมื่อนักศึกษาสามารถควบคุมตนเองและจัดการกับตนเองได้แล้วเขาเหล่านั้นก็จะมีวินัยในตนเอง มีเป้าหมายในชีวิต ซึ่งจะช่วยให้บุคคลเหล่านั้นมีปรัชญา มีแนวทางยุทธศาสตร์ในการดำรงชีวิตที่ดี ไม่ก่อให้เกิดปัญหาต่อสังคม และยังลดภาระการควบคุมจากบุคคลอื่น (สายสมร ยุวนิมิ, 2546 : 58) การจัดการศึกษาเพื่อให้นักศึกษามีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ สถานศึกษาจะต้องมีวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง มีการจัดสภาพแวดล้อมที่ร่มรื่น เป็นกันเอง มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ และมีการปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องสอดคล้องกับสภาพสังคม ซึ่งจะทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพ เป็นคนดี และอยู่ร่วมกันอย่างมี

ความสุข จึงนับเป็นความจำเป็นที่ผู้บริหารและบุคลากรในสถานศึกษาทุกคนจะต้องช่วยกันสร้างและพัฒนาให้เกิดขึ้นจนเป็นวัฒนธรรมของสถานศึกษาที่น่าชื่นชมยินดี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตพณิชยการพระนคร เป็นสถาบันการศึกษาแห่งหนึ่งในระดับอุดมศึกษา ซึ่งผลิตบุคลากรออกสู่ตลาดแรงงานเป็นจำนวนมากในแต่ละปี ก็ได้ตระหนักถึงคุณธรรมและจริยธรรม เช่นกัน โดยมีการกำหนดเป้าหมายว่ามีกิจกรรมด้านจริยธรรม คุณธรรม ศิลปวัฒนธรรมไทย และรักษาสีงแวดล้อมเพิ่มขึ้น อีกทั้งมีการวางแผนกลยุทธ์ที่จะสนับสนุนให้อาจารย์ นักศึกษา ชุมชนมีส่วนร่วมในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย และรักษาสีงแวดล้อม เพื่อให้บรรลุตามภารกิจที่กำหนดไว้ว่า ผลิตนักศึกษาด้านธุรกิจระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญาที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน จึงมีการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษา ได้แก่ มีแผนกกิจกรรมนักศึกษา แผนกกีฬา แผนกแนะแนว แผนกพัฒนาวินัย และแผนกส่งเสริมจริยธรรม โดยมุ่งหวังให้นักศึกษาของวิทยาเขตฯ เป็นคนเก่งและคนดี (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร, 2547 : 6-7, 97-98)

ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา ของวิทยาเขตพณิชยการพระนคร ซึ่งทำหน้าที่กำกับดูแลงานในแผนกต่างๆดังกล่าวข้างต้น จึงมีความสนใจที่จะศึกษา การดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัย ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของนักศึกษา ด้านคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อให้นักศึกษาของวิทยาเขตฯ เป็นคนเก่ง คนดี และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษา ความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกัน และแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. เพื่อเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกัน และแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ สาขาวิชา ระดับชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติดีตระเบียบวินัยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. ผู้บริหารและคณาจารย์ สถาบันการศึกษาต่าง ๆ สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระเบียบวินัยของนักศึกษาได้เหมาะสมมากขึ้น
3. ผู้ที่สนใจสามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2549 จำนวน 4,118 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2549 จำนวน 365 คน ประมาณขนาดตัวอย่างจากตาราง Yamane' ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% (Yamane,1973) สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีสาขาวิชาของนักศึกษาเป็นชั้น (Strata) และใช้ห้องเรียนของนักศึกษาเป็นหน่วยในการสุ่ม

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่
  - 1.1 เพศ
  - 1.2 สาขาวิชา
  - 1.3 ระดับชั้นปีที่ศึกษา
  - 1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงาน เพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติดีตระเบียบวินัยของนักศึกษาจำแนกเป็น 4 ด้านคือ
  - 2.1 ด้านการดูแลนักศึกษา
  - 2.2 ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง
  - 2.3 ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม
  - 2.4 ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุติมิตระเบียบวินัยของนักศึกษา หมายถึง การดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุติมิตระเบียบวินัยของนักศึกษา โดยยึดระเบียบข้อบังคับของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ว่าด้วยระเบียบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกาย นักศึกษา ระดับปริญญา พ.ศ. 2549 ระเบียบสถาบันว่าด้วยการปฏิบัติตนของนักศึกษาและผู้มารับบริการทางวิชาการจากสถาบัน พ.ศ. 2530 จำแนกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการดูแลนักศึกษา ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย

2. ด้านการดูแลนักศึกษา หมายถึง การดำเนินการของมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนาพฤติกรรมนักศึกษาให้เป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยจัดให้มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้คำแนะนำช่วยเหลือแก่นักศึกษา จัดกิจกรรมโฮมรูม ดูแลการเข้าชั้นเรียนและผลการเรียนของนักศึกษา พร้อมทั้งแจ้งผู้ปกครองกรณีที่พบว่านักศึกษามีปัญหา

3. ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง หมายถึง การดำเนินการของมหาวิทยาลัยเพื่อให้ นักศึกษาสามารถปฏิบัติตน ตามแนวทางที่ถูกต้องตามกฎระเบียบได้ด้วยตนเอง ไม่ต้องมีอำนาจภายนอกมาควบคุม ได้แก่ การส่งเสริมวินัยด้านการแต่งกาย การมีความประพฤติดี ตรงต่อเวลา การรักษาความสะอาดของมหาวิทยาลัย และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

4. ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม หมายถึง การดำเนินการของมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมแก่นักศึกษา ได้แก่ การจัดให้มีการอบรมจริยธรรม มีการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม ส่งเสริมให้มีการดำเนินกิจกรรมทางศาสนา กิจกรรมการช่วยเหลือและบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ และ กิจกรรมตามประเพณีต่างๆ

5. ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย หมายถึง การดำเนินการของมหาวิทยาลัยเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตยให้กับนักศึกษา ได้แก่ การส่งเสริมให้มีสโมสรนักศึกษา การส่งเสริมให้มีการก่อตั้งชมรม และเข้าร่วมกิจกรรมชมรมต่างๆ การฝึกความเป็นผู้นำ กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างเหมาะสม เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ร่วมกิจกรรมกับสถาบันหรือชุมชนต่างๆ

สมมติฐานในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยสามารถกำหนดสมมติฐานการวิจัยได้ดังนี้

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุติมิตระเบียบวินัยแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุติมิตระเบียบวินัยแตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยแตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงาน เพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง "การศึกษาการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุพติมิระเบียบวินัยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร" ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุพติมิระเบียบวินัย
  - 1.1 ความหมายของระเบียบวินัย
  - 1.2 ความสำคัญของระเบียบวินัย
  - 1.3 หลักการเสริมสร้างระเบียบวินัย
  - 1.4 การรักษาระเบียบวินัย
  - 1.5 ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเอง
2. การดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุพติมิระเบียบวินัย
  - 2.1 ด้านการดูแลนักศึกษา
  - 2.2 ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง
  - 2.3 ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม
  - 2.4 ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 3.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 3.2 งานวิจัยต่างประเทศ
4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุพติมิระเบียบวินัย

1.1 ความหมายของระเบียบวินัย

เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคมมีการอยู่ร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์กัน เพื่อให้ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและเรียบร้อย จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดกฎเกณฑ์ หรือระเบียบข้อปฏิบัติเพื่อให้ทุกคนยึดเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ฉะนั้นทุกคนจึงต้องรู้จักบทบาทและหน้าที่ของตนเอง ว่าควรจะทำอย่างไรในขอบเขตและบรรทัดฐานของสังคมที่วางไว้ โดยทั่วไปแล้วในแต่ละประเทศจะมีกฎหมายเป็นตัวกำหนดขอบเขต สิทธิและหน้าที่เสรีภาพของประชาชน ในสถานศึกษาก็เช่นเดียวกัน จะต้องมีการกำหนดกฎระเบียบ ข้อบังคับและกติกากของการอยู่ร่วมกันของนักศึกษาในสถานศึกษา ซึ่งได้แก่

ระเบียบวินัยของสถานศึกษาที่นักศึกษาทุกคนต้องรับรู้และปฏิบัติตาม เพื่อให้นักศึกษาได้รู้จักควบคุมตนเอง รู้จักปกครองตนเอง จนเกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสถานศึกษา ซึ่งจะส่งผลดีต่อการเรียนการสอน ต่อตัวนักศึกษาและสังคมโดยรวม มีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของระเบียบวินัยไว้ดังนี้

ความหมายของระเบียบ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2537 :791) ได้ให้ความหมายของคำว่า ระเบียบว่า หมายถึงความเรียบร้อยแบบแผน แถว แนว สิ่งที่ร้อยกรอง ลำดับหรือหมวดหมู่ที่จัดเข้าด้วยกัน

ชมเชย พงษ์เจริญ (2542 : 10) ได้ให้ความหมายของระเบียบไว้ว่า ระเบียบเป็นแบบแผนแนวทางกฎเกณฑ์ ข้อบังคับที่วางไว้ให้คนทุกคนในหมู่คณะปฏิบัติ และมักจะใช้ควบคู่กับคำว่า วินัยด้วยเสมอ

ความหมายของวินัย

พระธรรมปิฎก (2538 : 6-7) ได้ให้ความหมายของ วินัย ว่าหมายถึงประมวลกฎเกณฑ์หรือประมวลบทบัญญัติ คือระเบียบทั้งหมด เมื่อแยกเป็นข้อ ๆ แต่ละข้อเรียกว่า ลิกขาบท แปลว่า ข้อศึกษา ข้อฝึกหัด วินัยเป็นเรื่องของการฝึกมนุษย์ เพราะฉะนั้นบทบัญญัติแต่ละข้อที่จัดวางขึ้นมา จึงถือเป็นข้อฝึกคนทั้งนั้น สรุปการฝึกคนให้มีวินัยคือการฝึกคนให้มีศีลนั่นเอง

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ(2526 : 20) ได้ให้ความหมายของวินัยว่า วินัย หมายถึง คุณลักษณะทางจิตใจและพฤติกรรมที่ช่วยให้สามารถควบคุมตนเอง และปฏิบัติตามระเบียบเพื่อประโยชน์สุขของส่วนรวม ซึ่งคนส่วนมากเห็นว่าวินัยเกิดจากการดูแลควบคุม โดยในระยะแรกที่เด็กยังเยาว์ การทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี และการแนะนำบอกกล่าวด้วยเหตุผล โดยไม่รู้สึกรู้ว่าถูกบังคับ ต้องนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นทั้งนี้เพื่อสร้างความเคยชินที่ดี และเกิดความเต็มใจที่จะปฏิบัติตาม ส่วนมากการใช้วินัยภายนอกมักเกิดในลักษณะภาวะจำยอม เกรงกลัวอำนาจและการลงโทษ มักถูกควบคุมให้ปฏิบัติหรือเสริมแรง เช่น ให้อาหารหรือลงโทษทำให้เด็กอยู่ในภาวะจำใจและไม่เต็มใจ

อำพร ทองนุช (2545 : 22) กล่าวว่า วินัย หมายถึง แบบแผน ข้อบังคับ หรือข้อปฏิบัติสำหรับควบคุมความประพฤติของบุคคลในสังคม ที่บุคคลสามารถควบคุมตนเองได้ ทั้งด้านอารมณ์ พฤติกรรม และผลของการกระทำ ซึ่งจะต้องมีผลดีต่อตนเองและสังคม

ตำรวจ ประเสริฐกุล (2545 : 215) กล่าวว่า วินัย หมายถึง การรู้จักปกครองตนเอง ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย และทำให้เกิดความสงบสุขสำหรับตนเองและสมาชิกในสถาบัน

ความหมายของระเบียบวินัย

จูไรต์นั้ แลนวัง (2543 : 22) กล่าวว่า ระเบียบวินัยหมายถึง กฎระเบียบ ข้อบังคับ ที่สถานศึกษากำหนดขึ้น เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาได้ปฏิบัติตาม ให้เป็นรูปแบบและแนวทางเดียวกันโดยตัวของนักเรียน นักศึกษาเองภายใต้การกำกับดูแลของครูอาจารย์

สรุปได้ว่า ระเบียบวินัย หมายถึง กฎระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่สถานศึกษากำหนดขึ้น เพื่อส่งเสริมหรือกระตุ้น และเป็นแนวทางให้นักศึกษา ได้ปฏิบัติตาม ให้เป็นรูปแบบและแนวทางเดียวกัน เพื่อก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยในสถาบัน

1.2 ความสำคัญของระเบียบวินัย

สถานศึกษาเป็นสถานที่ ที่มีนักศึกษามาอยู่ร่วมกันเป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องมีระเบียบวินัยและกฎข้อบังคับ เพื่อควบคุมความประพฤติของนักศึกษา ให้ทุกคนได้รู้จักบทบาทและหน้าที่ของตน เพื่อก่อให้เกิดความสงบสุขเรียบร้อยในสถานศึกษา ชมเชย พงษ์เจริญ (2542 : 11) กล่าวว่า สังคมจำเป็นต้องมีระเบียบวินัย หรือกฎหมายสำหรับควบคุมความประพฤติของสมาชิกในสังคมนั้น กฎหมายเป็นทั้งเครื่องหมายรองรับสิทธิเสรีภาพของบุคคลแต่ละคน ในขณะเดียวกัน กฎหมายก็เป็นเครื่องกำจัดการเอาผิดเอาเปรียบ ระหว่างคนที่มีความสามารถสูงกว่าต่อคนที่มีความสามารถน้อยกว่าไปในตัว เช่นเดียวกันในสถานศึกษา ระเบียบวินัยก็มีความมีความสำคัญ และมีความจำเป็นในการควบคุมความประพฤติของนักศึกษา ส่วนธนู เกียรติไพบูลย์ (2542: 37) ได้กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องมีวินัย โดยสรุปถึงความจำเป็นที่ต้องมีวินัยไว้ดังนี้

1. ช่วยให้นักศึกษาเป็นผู้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สดวกาม
2. ช่วยสร้างความรับผิดชอบต่อบุคคล
3. ช่วยให้อาจารย์และนักศึกษายู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข
4. ช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ
5. ช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จตามจุดหมาย
6. ช่วยส่งเสริมหลักประชาธิปไตย ทุกคนจะต้องรับผิดชอบควบคุมตนเอง

1.3 หลักการเสริมสร้างระเบียบวินัย

แนวทางการสร้างวินัย สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ(2526 : 21) ได้ให้แนวคิดในการสร้างวินัยไว้ 5 ประการ คือ

1. การทำให้เกิดพฤติกรรมเคยชิน โดยให้บุคคลรู้เห็นและปฏิบัติพฤติกรรมที่ดีเพื่อเป็นพื้นฐานและปฏิบัติต่อเนื่องจนเกิดเป็นพฤติกรรมเคยชินที่ดี

2. การใช้วัฒนธรรมในสังคม เป็นแนวปฏิบัติผสมผสานกับหลักการ ทำให้เป็นพฤติกรรมเคยชิน เช่น การทำความเคารพด้วยการไหว้เมื่อพบผู้ใหญ่เป็นสิ่งที่เด็กทำได้โดยง่าย แต่การเข้าแถวไม่ใช่วัฒนธรรมไทย เด็กไม่เห็นแบบอย่างที่ดีอยู่เสมอตั้งเช่นการไหว้ของไทย ดังนั้นการไหว้จึงง่ายต่อการปฏิบัติมากกว่าการเข้าแถว

3. การใช้ข้อริเริ่ม เป็นความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจพฤติกรรมและสติปัญญาซึ่งเป็นหลักการทางการศึกษา และหลักการพัฒนาจริยธรรมคือ มีความเข้าใจในความสำคัญของสิ่งที่จะกระทำ มีความพอใจและยอมรับในสิ่งที่จะกระทำยอมนำไปสู่ความพร้อมในการกระทำ

4. การใช้แรงหนุนสภาพจิตใจ เป็นการตั้งความมุ่งมั่นหรืออุดมการณ์และพยายามปฏิบัติตามเป้าหมายที่มุ่งมั่นไว้ซึ่งอาจทำให้เกิดการเปรียบเทียบ แม้ความภาคภูมิใจในผลการปฏิบัติหากใช้มากเกินไปจะกลายเป็นดูถูกดูหมิ่นผู้อื่น อันเกิดจากการเปรียบเทียบและพึงพากำลังใจจากภายนอก

5. การใช้กฎเกณฑ์บังคับ เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้เกิดวินัยได้ชั่วระยะหนึ่ง เมื่อไม่มีผู้ใดควบคุมวินัยก็จะหายไป จึงเป็นวิธีที่ไม่ถูกต้อง

ตำรวจ ประเสริฐกุล (2542 : 221 - 223) ได้เสนอแนวทางการป้องกัน และการแก้ไขปัญหการกระทำผิดทางวินัยของนักศึกษาไว้ดังนี้ คือ

1. การส่งเสริมให้เกิดความสนใจในบทเรียน ครูอาจารย์จะต้องพยายามสร้างความสนใจให้เกิดขึ้นในการเรียนการสอน โดยครูอาจารย์จะต้องหาเทคนิควิธีการสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการสอน เพื่อจูงใจให้นักศึกษาเข้าใจในบทเรียน ซึ่งอาจจะหาเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการสอน เช่น ใช้วีดีโอเทป สไลด์ แผ่นโปร่งใส หรือมีภาพประกอบการสอน โดยให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียนการสอน เด็กได้แสดงออกในการร่วมกิจกรรม ขณะที่มีการเรียนการสอน ครูอาจารย์เองก็จะต้องมีอารมณ์ขันบ้างอย่าแสดงอารมณ์เครียดมากเกินไป ซึ่งจะมีผลเสียต่อนักศึกษาด้วย

2. การสร้างความรักในสถาบันฯ ให้เกิดขึ้นในหมู่นักศึกษา สถานศึกษาจะต้องจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วม โดยกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถานศึกษาได้จัดขึ้น หรือให้นักศึกษาได้จัดต้องเป็นกิจกรรมตามความต้องการของนักศึกษา โดยมีครูอาจารย์เป็นผู้ควบคุมดูแลอยู่ด้วย เช่น ให้นักศึกษาจัดกิจกรรม รื่นเริงในวันปิดภาคเรียนปลายปี วันปีใหม่ วันสถาปนาสถาบันฯ จัดกิจกรรม

ชมรม หรือจัดให้นักศึกษารับประทานอาหารกลางวันร่วมกันในสถานศึกษา จัดการแข่งขันกีฬา หรือจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบันฯในกลุ่มเดียวกัน โดยให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วม

3. การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างคณะอาจารย์ด้วยกัน การที่ครูอาจารย์แต่ละคนมีความสัมพันธ์อันดีต่อกันได้ ก็ขึ้นอยู่กับการบริหารงานของผู้บริหารสถาบันฯ จะบริหารงานอย่างไร ซึ่งจะทำให้เกิดความยุติธรรมในเรื่องต่าง ๆ และจะต้องสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่คณะครูและอาจารย์เมื่อครูอาจารย์มีความสามัคคีกัน ครูอาจารย์ก็ไม่มีเรื่องที่จะมานินทาว่าร้ายต่อกัน อาจารย์ก็จะมีเวลาพอที่จะให้การอบรมสั่งสอนนักศึกษา ให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษา ให้ความสนทนากับนักศึกษาทุกคนได้ ทำให้นักศึกษาเกิดความศรัทธาและรักใคร่ในตัวครูอาจารย์ นักศึกษาก็จะเชื่อฟังในสิ่งที่ครูอาจารย์อบรมสั่งสอน ซึ่งจะทำให้นักศึกษาไม่ทำผิดวินัย

4. พยายามจัดสิ่งที่ยั่วยู่ที่จะก่อให้เกิดความผิดทางวินัย สิ่งยั่วยู่ต่าง ๆ ทั้งที่อยู่ภายนอกและภายในสถานศึกษา อันได้แก่ สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ สถานศึกษา เช่น สถานเริงรมย์ แหล่งมั่วสุม อบายมุข สนามแข่งขัน การเล่นเกมต่าง ๆ โดยพยายามสอดส่องดูแลนักศึกษา อย่าให้เข้าไปในสถานที่เหล่านี้ได้ นอกจากนี้สิ่งยั่วยู่ภายใน ได้แก่ ความรู้สึกทางจิตใจหรือทางอารมณ์ พยายามอย่าให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อสถานศึกษาหรือตัวครูอาจารย์ นักศึกษาก็จะไม่ทำผิดวินัย

5. การให้รางวัลความประพฤติดี การให้รางวัลความประพฤติดีควรทำต่อหน้านักศึกษาทั้งหมด การให้รางวัลนี้จะต้องให้ในลักษณะที่เป็นการจูงใจให้นักศึกษาอยากทำดี ด้วยความอยากจะทำ แต่ไม่ใช่ทำเพราะมีสิ่งตอบแทน นั่นคือ การประกาศชมเชยต่อหน้านักศึกษาทั้งสถาบันฯ เมื่อนักศึกษาทำความดี เช่น นักศึกษาเก็บกระป๋องต่างค์ของผู้อื่นได้ แล้วนำมาให้อาจารย์เพื่อประกาศหาเจ้าของ ครูอาจารย์นำนักศึกษาที่เก็บกระป๋องต่างค์ได้ มากล่าวชมเชยต่อหน้านักศึกษาทั้งสถาบันฯ หรือให้รางวัลเป็นสิ่งของ เช่น ประกาศนียบัตรชมเชยการทำ ความดี โล่ เหยียญอย่างใดอย่างหนึ่ง สิ่งที่ดีควรระวังอย่างยิ่งในการให้รางวัลเป็นเงิน การให้รางวัลเป็นเงินนั้นอย่าให้มากนักหรือถ้าไม่จำเป็นจริงๆก็อย่าให้เลย เพราะนอกจากจะเป็นการลดเกียรติคุณของรางวัลที่ให้แล้ว ยังทำให้คุณค่าแห่งความประพฤตินั้นอาจซื้อได้ด้วยเงิน ซึ่งเป็นอันตรายต่อการสร้างความรู้สึทางด้านคุณค่าของจิตใจเป็นอย่างมาก

6. ความร่วมมือระหว่างบ้านกับสถานศึกษา สถานศึกษาจะต้องติดต่อกับทางผู้ปกครองหรือบิดามารดาของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ เช่น นักศึกษามาเรียนสาย หรือไม่มาเรียนสถาบันฯ ควรจะต้องแจ้งผู้ปกครองทราบ และให้ผู้ปกครองตอบกลับมายังสถานศึกษาทันทีเช่นเดียวกัน เพื่อให้ นักศึกษาทราบว่าทางสถาบันฯได้ติดต่อกลับที่บ้าน นักศึกษาจะได้ไม่กล้าหนีเรียนหรือมาเรียนสาย

7. การชี้แจงตักเตือนนักศึกษาเป็นรายบุคคลหรือเป็นหมู่คณะ การตักเตือนนักศึกษาเป็น

รายบุคคล ควรทำในห้องส่วนตัวของครูอาจารย์โดยไม่ให้ผู้อื่นได้รับรู้ เพื่อมิให้นักศึกษาเกิดความอับอาย ถ้าเป็นหมู่คณะควรจะเป็นการตักเตือนในเรื่องทั่วไป เพื่อเป็นการชี้ให้นักศึกษาได้เข้าใจว่าอะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ หรือในเรื่องการปฏิบัติตัวของนักศึกษาว่ายังมีข้อบกพร่องอะไรบ้าง ในการเรียกนักศึกษาที่กระทำผิดมาปรับความเข้าใจ เพื่อชี้แจงให้นักศึกษาเห็นโทษของการกระทำนั้นๆ ด้วยเหตุผล นักศึกษาอาจจะระลึกถึงความผิดพลาดได้เอง ซึ่งวิธีการนี้ถ้ากระทำกับนักศึกษาที่โตแล้ว จะได้ผล เพราะนักศึกษาโตพอที่จะเข้าใจอะไรต่างๆ ได้ง่าย ถ้านักศึกษาเป็นคนที่มิเห็นเหตุผล

8. การจัดกิจกรรมนักศึกษา กิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งที่ทางสถานศึกษา จะต้องจัดให้มีขึ้น เพื่อให้นักศึกษารู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ นอกจากนี้นักศึกษาอยู่ในช่วงวัยที่มีกำลังมาก จะทำให้ใช้กำลังที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ต่อร่างกาย แทนที่จะใช้กำลังไปในทางที่ผิด

1.4 การรักษาระเบียบวินัย

หลักทั่วไปในการรักษาระเบียบวินัย เพื่อให้ระเบียบของสถานศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดีควรจะมีหลักเกณฑ์เพื่อการปรับปรุง ดังนี้ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2542 : 151)

1. การแก้ไขหรือทำโทษควรทำอย่างมีจุดมุ่งหมาย และทำเพื่อให้มีการปรับพฤติกรรมที่ดีการแก้ไขควรเป็นการช่วยให้นักศึกษาได้สำนึกผิดและเกิดความละอายที่จะทำผิดอีก
2. ควรส่งเสริมให้ครูและนักศึกษาได้มีส่วนร่วมดูแลเกี่ยวกับระเบียบวินัยในสถานศึกษา
3. ควรส่งเสริมให้นักศึกษาปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย
4. การลงโทษควรอยู่ในสถานะพอประมาณและเป็นสิ่งที่รับและปฏิบัติได้
5. การทำโทษควรจะนำไปสู่พฤติกรรมที่พึงปรารถนา
6. การลงโทษควรพิจารณาในรูปของคณะกรรมการเพื่อความรอบคอบและยุติธรรม

1.5 ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเอง

ในปัจจุบัน ปัญหาทางวินัยของนักศึกษานับว่าเป็นปัญหาหนักใจสำหรับผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ปกครองมากยิ่งขึ้น เริ่มตั้งแต่เรื่องเล็กน้อย เช่น การแต่งกายผิดระเบียบ การมาโรงเรียนสาย การไม่ตั้งใจเล่าเรียน การหนีเที่ยว การแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ไปจนถึงเรื่องใหญ่ เช่น การทำร้ายร่างกาย ก่อการทะเลาะวิวาทและมีความคิดที่ต่อต้านระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาอยู่เสมอ การพกอาวุธที่อันตราย เช่น ปืน เป็นต้น ฉะนั้นระเบียบวินัยที่สถานศึกษาได้มีข้อบังคับใช้ ควบคุมความประพฤติให้นักศึกษาอยู่ในระเบียบวินัยนั้น ควรจะต้องครอบคลุมไปถึงการฝึกให้นักศึกษารู้จักควบคุมตนเองและปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ ไม่ว่าจะอยู่ต่อหน้าหรือลับหลังผู้อื่น ซึ่งเราเรียกว่า เป็นผู้มีความวินัยในตนเอง ก็จะทำให้เกิดความสงบสุขในชีวิตของตนเองและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคมดวงเดือน พันธุมนาวิน (2527 : 61-65) ได้อธิบายถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวินัยในตนเอง

โดยยึดแนวทฤษฎีที่สำคัญ 2 ทฤษฎีคือทฤษฎีของเมาเรอร์ (Mowrer) และทฤษฎีแรงจูงใจทางจริยธรรม หรือการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเพค และแฮวิกเฮิสต์ (Peck and Havighust) ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ ในการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษาได้ โดยมีหลักการสำคัญดังต่อไปนี้

1.5.1 ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมาเรอร์ (Mowrer) เมาเรอร์ได้อธิบายว่า ทารกและเด็กจะต้องเรียนรู้จากผู้เลี้ยงดูตน โดยที่การเรียนรู้จะเกิดในสภาพอันเหมาะสมเท่านั้น การเรียนรู้ของทารกและเด็กนี้จะเกิดขึ้นหลายระดับและขั้นตอนดังต่อไปนี้

จุดเริ่มต้นอยู่ที่ทารกได้รับการบำบัดความต้องการ เช่น หิวก็ได้ดื่มนม ร้อนก็ได้อาบน้ำ ยุงกัดก็มีผู้มาบำบัดให้ เมื่อทารกได้รับการบำบัดความต้องการ ก็จะรู้สึกสบาย พอใจ และมีความสุข ความรู้สึกนี้ของทารกจะรุนแรงมากและติดตรึงอยู่ในสำนึกของทารกไปจนเติบโตขึ้น

ขั้นต่อมา คือ ในขณะที่ทารกได้รับการบำบัดความต้องการจนรู้สึกพอใจและมีความสุขนั้นสิ่งที่เกิดควบคู่กับเหตุการณ์นี้อยู่เสมอทุกครั้ง คือ การปรากฏตัวของมารดาหรือผู้เลี้ยงดู ในขณะที่มาปรนนิบัติเด็ก เมื่อการบำบัดความต้องการกับมารดาควบคู่กันเสมอในการรับรู้ของเด็ก

ขั้นต่อมาเป็น ความสุขความพอใจของเด็ก ที่เกิดจากได้รับการบำบัดความต้องการต่าง ๆ ถ้ายทอดมายังมารดา ทำให้การปรากฏตัวของมารดาก่อให้เกิดความสุขและความพอใจแก่เด็กได้

เมาเรอร์ เชื่อว่าการรักและพอใจมารดานั้นจะต้องเกิดด้วยการเรียนรู้เช่นนี้ในเด็ก เช่น เมื่อหิวไม่ได้กิน หรือเมื่อกินไม่ได้หิว เด็กจะไม่เกิดความพอใจ เด็กก็จะมีรากฐานในการที่จะเรียนรู้ที่จะรักและพอใจมารดาของตน เมื่อการเรียนรู้ขั้นแรกเกิดขึ้นแล้ว ก็จะเป็นรากฐานของการเรียนรู้ขั้นที่สองต่อไป กล่าวคือ มารดาอย่ามมาควบคู่กับคำอบรมสั่งสอนเด็ก หรือมารดาพูดหรือกระทำต่าง ๆ อยู่เสมอ ในภายหลังการเลียนแบบมารดาทางคำพูด การกระทำ หรือการทำตามที่มารดาสั่งสอนจะทำให้เด็กเกิดความสุขความพอใจได้เอง ความสุขความพอใจที่เกิดขึ้นมีลักษณะเป็นการให้รางวัลและชมเชยตนเอง โดยบุคคลไม่ต้องหวังผลจากภายนอก แต่อาจสังเกตได้ว่า เด็กจะเลียนแบบผู้เลี้ยงดูตนทั้งทางที่ดีและไม่ดีได้เท่า ๆ กัน ตราบเท่าที่ลักษณะนั้นเป็นลักษณะของผู้ที่ตนรักตนพอใจ ตัวอย่างในทางที่ไม่ดี เช่น ถ้าเด็กเห็นมารดาสูบบุหรี่เสมอ เมื่อเด็กสูบบุหรี่บ้างก็จะรู้สึกมีความสุขความพอใจเพราะเป็นลักษณะของผู้ที่ตนรักและพอใจมาก่อน ความสามารถในการให้รางวัลตนเองเช่นนี้ เมาเรอร์เชื่อว่าเป็นลักษณะที่แสดงถึงการบรรลุวุฒิภาวะทางจิตของบุคคลนั้น โดยจะปรากฏขึ้นในเด็กปกติ ที่อายุประมาณ 8-10 ขวบ และจะพัฒนาต่อไปจนสมบูรณ์ เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ฉะนั้นผู้ที่บรรลุวุฒิภาวะทางจิตอย่างสมบูรณ์ จึงเป็นผู้ที่มีความสามารถที่จะควบคุมตน ให้ปฏิบัติอย่างมีเหตุผลในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ในการตอบโต้ เมื่อเกิดความข้องคับใจเมื่อเกิดความกลัวในการมีความรักและในการมีอารมณ์ขัน และอารมณ์อื่น ๆ ต่อไป ผู้ที่ขาดวินัยในตนเองเพราะไม่ได้ผ่านการเรียนรู้ตามที่

กล่าวมาแล้ว จะเป็นบุคคลที่ขาดความยับยั้งชั่งใจในการกระทำ และกลายเป็นผู้ทำผิดกฎเกณฑ์และกฎหมายของบ้านเมืองอยู่เสมอ ในรายที่รุนแรงอาจกลายเป็นอาชญากรเร่ร่อน หมดโอกาสที่จะแก้ไข

ดังนั้นการเกิดวินัยในตนเองตามทฤษฎีของเมาเรอร์ (Mowrer) จึงเป็นจุดเริ่มต้นในการเรียนรู้ของบุคคล ซึ่งจะต้องอาศัยการฝึกอบรมเพิ่มเติมอีกมาก ลักษณะวินัยในตนเองจึงจะพัฒนามาเป็นลักษณะที่เด่นชัด ซึ่งสอดคล้องกับ สินีนาฏ สุทธิจินดา (2542 : 21) ที่ว่าการเกิดวินัยในตนเองจนเป็นผู้ที่บรรลุวุฒิภาวะทางจิตนั้น จะต้องเริ่มต้นจากการเลี้ยงดูในวัยทารกอย่างมีความสุขความอบอุ่น และผ่านการอบรมสั่งสอน เรื่องการเลียนแบบที่ดึงมาจากผู้ที่เลี้ยงดูตนเอง จึงจะพัฒนามาเป็นลักษณะที่เด่นชัดในจิตสำนึกของบุคคลนั้น และกลายเป็นพฤติกรรมที่ถูกต้องมีเหตุผลของบุคคลนั้น

1.5.2 ทฤษฎีแรงจูงใจทางจริยธรรมหรือการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเพคและแฮวิกเฮิสต์ (Peck and Havighurst) การที่บุคคลจะกระทำพฤติกรรมทางจริยธรรมต่าง ๆ นั้น เป็นสาเหตุสำคัญของพฤติกรรมที่เกิดการเรียนรู้มาตั้งแต่วัยเด็ก เพคและแฮวิกเฮิสต์ (Peck and Havighurst) เห็นความสำคัญนี้และเชื่อว่าการควบคุมของอีโก้ (ego - control) และการควบคุมของซูเปอร์อีโก้ร่วมกัน ช่วยให้เกิดความต้องการแสดงพฤติกรรมเพื่อผู้อื่นอย่างสมเหตุสมผล นักทฤษฎีทั้งสองเห็นว่าพลังควบคุมของ อีโก้และซูเปอร์อีโก้ในบุคคลจะมีมากหรือน้อยก็ได้ และบุคคลแต่ละคนจะมีพลังควบคุมของอีโก้และซูเปอร์อีโก้ในส่วนผสมที่ไม่เท่ากัน และอาจแบ่งบุคคลตามลักษณะทั้งสองนี้ร่วมกัน ออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. พวกปราศจากจริยธรรม (Amoral person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโก้และซูเปอร์อีโก้ที่น้อยมาก โดยบุคคลกลุ่มนี้จะเป็นผู้ที่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และเห็นแก่ตัวฝ่ายเดียว โดยไม่เรียนรู้ที่จะให้แก่ผู้อื่น เป็นผู้ที่ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ และจะกระทำสิ่งต่าง ๆ อย่างไม่ไตร่ตรอง บุคคลประเภทนี้ถูกควบคุมโดยความเห็นแก่ตัวของตนเอง

2. พวกเอาแต่ได้ (Expedient person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโก้มีน้อย แต่พลังควบคุมซูเปอร์อีโก้มีมากขึ้น แต่ก็ยังจัดอยู่ในประเภทปานกลางค่อนข้างน้อย บุคคลประเภทนี้จะยังยึดตนเองเป็นศูนย์กลางและกระทำทุกอย่างเพื่อความพอใจและผลได้ของตนเอง เป็นคนที่ไม่จริงจัง จะยอมอยู่ใต้การควบคุมของผู้มีอำนาจ ถ้าจะทำให้เขาได้รับผลที่ต้องการได้ ลักษณะนี้จะปรากฏตั้งแต่วัยเด็กตอนต้น และในคนบางประเภทจะติดตัวไปจนตลอดชีวิต คนประเภทนี้อาจมีมากในสังคมไทย แต่ยังไม่มีความวิจยยืนยัน

3. พวกชอบคล้อยตาม (Conforming person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโก้มีน้อยเหมือนคน 2 ประเภทแรก แต่มีพลังควบคุมซูเปอร์อีโก้มากกว่า คืออยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก คนพวกนี้จะยึดพวกพ้องเป็นหลัก และคล้อยตามผู้อื่นโดยไม่ไตร่ตรอง บุคคลประเภทนี้อยู่ภายใต้การควบคุมของสังคมและกลุ่ม

4. พวกตั้งใจจริงแต่ขาดเหตุผล (Irrational – conscientious person) หมายถึงบุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโก้ในระดับปานกลาง แต่มีพลังควบคุมของซูเปอร์อีโก้มาก จะเป็นผู้ที่ยอมรับกฎเกณฑ์และค่านิยมทางสังคมเข้าไปเป็นลักษณะของตนเอง จะเป็นผู้ที่กระทำตามกฎเกณฑ์และกฎหมายอย่างยึดมั่นและมีศรัทธาเป็นผู้ที่ถูกควบคุมโดยค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคม แต่บุคคลประเภทนี้ก็ยังเป็นผู้มีการทำตามกฎอย่างเคร่งครัด โดยเห็นว่ากฎเกณฑ์เป็นของศักดิ์สิทธิ์ แม้จะก่อให้เกิดผลเสียหายแก่ผู้อื่นก็ไม่สนใจเอาใจใส่ บุคคลประเภทนี้จะเป็นผู้ที่เป็นหลักของชุมชน เพราะมีความมั่นคงในความเชื่อและการกระทำ คนอื่นเห็นได้ง่าย แต่การขาดความยืดหยุ่นอย่างมีเหตุผลของคนประเภทนี้จึงยังเป็นคนประเภทที่ไม่สมบูรณ์ทางจริยธรรม

5. พวกเห็นแก่ผู้อื่นอย่างมีเหตุผล (Rational – altruistic person) คือ บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโก้มาก และในขณะเดียวกันก็มีพลังควบคุมของซูเปอร์อีโก้มากด้วย ซึ่งทำให้เกิดความสมดุลระหว่างการทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม และความสมเหตุสมผล โดยยึดการเห็นแก่ผู้อื่นทั่วไปเป็นหลัก บุคคลประเภทนี้จะมีความสามารถควบคุมตนเองอย่างมีเหตุผล มิได้ตกอยู่ใต้อิทธิพลของกลุ่มในสังคมหรืออยู่ใต้อิทธิพลของกฎเกณฑ์อย่างปราศจากเหตุผล แต่เป็นผู้ที่ตระหนักถึงผลของการกระทำของตนเองที่มีต่อผู้อื่น ก่อนจะทำอะไรต้องพิจารณาอย่างมีเหตุผลเพื่อผู้อื่นพร้อมที่จะร่วมมือกับสังคม มีความรับผิดชอบ และให้ความเคารพเพื่อนมนุษย์ โดยทั่วไปมีความต้องการที่จะเสียสละและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม บุคคลประเภทนี้มีไม่มากนักในแต่ละสังคม

แต่นักทฤษฎีทั้งสอง เชื่อว่าพวกเห็นแก่ผู้อื่นอย่างมีเหตุผล เป็นบุคลิกภาพที่พัฒนาถึงขีดสูงสุดของมนุษย์ นักวิจัยยังพบอีกว่าในการศึกษาเด็กอายุ 10-17 ปี และสืบสาวไปในอดีตด้วย ปรากฏว่าเด็กแต่ละคนจะเริ่มมีบุคลิกภาพประเภทใดประเภทหนึ่งที่กล่าวนี้ ตั้งแต่ อายุ 10 ปี แต่ยังไม่เด่นชัดนัก และเมื่อโตขึ้นก็จะมีบุคลิกภาพประเภทนั้นเด่นชัดขึ้นทุกที การที่บุคคลจะพัฒนาจากลักษณะประเภทหนึ่งไปสู่ลักษณะอีกประเภทหนึ่งนั้น ส่วนใหญ่อาจเกิดก่อนบุคคลอายุ 10 ขวบ แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่สนับสนุนอย่างเด่นชัด

สรุปทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมอเรอร์ เกิดจากความรักความผูกพัน ซึ่งเด็กได้รับจากผู้เป็นมารดา และการประพฤติปฏิบัติตามคำอบรมสั่งสอนจากผู้ที่ตนรักและพอใจ เด็กจะเลียนแบบและเอาแบบอย่างกับผู้ที่ตนรักตนพอใจ ซึ่งจะทำให้เด็กเกิดความสุขความพอใจ เพราะเป็นลักษณะที่แสดงถึงการบรรลุวุฒิภาวะทางจิตของบุคคลนั้น โดยจะปรากฏขึ้นในเด็กปกติที่อายุประมาณ 8-10 ขวบ และจะพัฒนาต่อไปเป็นผู้ใหญ่ ฉะนั้นผู้ที่บรรลุวุฒิภาวะทางจิตอย่างสมบูรณ์ จึงเป็นผู้ที่มีความสามารถที่จะควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตนอย่างมีเหตุผลในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่นการโต้ตอบเมื่อเกิดความขัดข้องใจ เมื่อเกิดความกลัว ในการมีความรักและในการมีอารมณ์ต่าง ๆ ส่วนผู้ที่ขาดความยับยั้งชั่งใจใน

การกระทำ และกลายเป็นผู้ทำผิดกฎเกณฑ์และกฎหมายของบ้านเมืองอยู่เสมอ ในรายที่รุนแรงอาจจะกลายเป็นอาชญากรเรื่องทั้งหมดโอกาสที่จะแก้ไข

อย่างไรก็ตามทฤษฎีแรงจูงใจทางจริยธรรมของแพคและแฮวิกเฮิสต์ กับทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมอเรอร์นั้น สอดคล้องกันเป็นอย่างดี เพราะคนที่มีวินัยในตนเอง จะรู้จักควบคุมตนเอง (Self-Control) และมีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีความเป็นตัวของตัวเอง (Antinomy) ที่จะประพฤติปฏิบัติตนไปในทางที่ถูกต้อง นั่นก็คือ การส่งเสริมการทำความดีด้วยตนเอง โดยการให้แรงเสริมแก่ตนเอง เพื่อป้องกันมิให้กระทำชั่ว ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ตั้งแต่วัยเด็ก และพัฒนาวินัยในตนเองให้เป็นผู้ที่ได้รับประสบการณ์ จนสามารถควบคุมตนเองให้เป็นผู้ที่แสดงพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสมกับคุณธรรมจริยธรรม เป็นผู้บรรลุดุติภาวะทางจิตอย่างสมบูรณ์

จากการศึกษาดังกล่าวข้างต้นทำให้สรุปได้ว่าการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติดิถีระเบียบวินัยของนักศึกษา หมายถึง การดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติดิถีระเบียบวินัยของนักศึกษา โดยยึดระเบียบข้อบังคับของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ว่าด้วยเครื่องแบบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกายนักศึกษา ระดับปริญญา พ.ศ. 2549 ระเบียบสถาบันว่าด้วยการปฏิบัติตนของนักศึกษาและผู้มารับบริการทางวิชาการจากสถาบัน พ.ศ. 2530 จำแนกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการดูแลนักศึกษา ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย

2. การดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติดิถีระเบียบวินัย

เป้าหมายหนึ่งของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คือการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาเป็นเรื่องแรก โดยเฉพาะในด้านมีคุณธรรมและความมีวินัย เพราะความมีวินัยเป็นสิ่งสำคัญที่มีความจำเป็น สำหรับนักศึกษาและประชาชนทุกวัย ทุกระดับการศึกษา ฉะนั้นการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติดิถีระเบียบวินัย จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่สถานศึกษาที่จะต้องส่งเสริมให้นักศึกษามีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของสังคม โดยในทิวนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติดิถีระเบียบวินัย ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ด้านการดูแลนักศึกษา

จงกล ทรัพย์สมบูรณ์ (2544 : 5-24) กล่าวว่า การดูแลนักศึกษาหมายถึง การส่งเสริมป้องกัน และการช่วยเหลือแก้ไข โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาทำความรู้จักกับนักศึกษาเป็นรายบุคคล มีระเบียบสนธิสัญญาเป็นเอกสารรวบรวมข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา

หลักในการบันทึกข้อมูลลงในระเบียบสนธิสัญญาในการบันทึกรายงานเรื่องต่างๆ ของนักศึกษาลงในระเบียบสนธิสัญญานั้น ควรคำนึงถึงหลักการสำคัญต่อไปนี้

1. ควรพยายามหาข้อมูลของนักศึกษาจากหลายๆทาง
2. พยายามบันทึกรายละเอียดไว้ให้ได้มากที่สุด
3. ควรบันทึกข้อเท็จจริงให้ได้มากที่สุด ไม่ควรเพิ่มเติมความคิดเห็นส่วนตัวลงไป นอกจากนี้
ในช่องที่ต้องการให้แสดงความคิดเห็น
4. ต้องบันทึกข้อมูลเก็บไว้ตั้งแต่นักศึกษาเริ่มเข้ามาศึกษาในสถาบันฯ และบันทึกต่อเนื่องกันไปจนกระทั่งนักศึกษาจบการศึกษาจากสถาบันฯ ทั้งนี้เพื่อให้มองเห็นลักษณะพัฒนาการของนักศึกษาได้อย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

ในการดูแลนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาต้องให้ความสนใจใกล้ชิดดูแลนักศึกษา โดยใช้กิจกรรมโฮมรูม และใช้กิจกรรมจัดประชุมผู้ปกครองในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือประสาน เพื่อส่งเสริมและป้องกันปัญหาของนักศึกษา อีกทั้งเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี และร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือศึกษาระหว่างสถานศึกษาและผู้ปกครอง และที่สำคัญ คือ การรับนักศึกษาเข้าเรียนจะต้องสนองความต้องการของมหาวิทยาลัย คือ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสนใจ ความถนัด เพื่อจะได้พัฒนาคุณภาพชีวิตให้มีความพร้อมทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อจะได้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข สำหรับวิธีการดำเนินการรับนักศึกษาเข้าเรียน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ใช้วิธีการให้โควตาพิเศษแต่ละสถานศึกษา โดยกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมโควตานักศึกษา และนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษ เช่น การเล่นดนตรี กีฬา นาฏศิลป์ เป็นต้น นอกจากนี้ก็ใช้วิธีการสอบคัดเลือก และสัมภาษณ์ เพื่อหาข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวกับตัวนักศึกษา

การทำระเบียบนักศึกษาสถานศึกษาจัดทำระเบียบนักศึกษา ตั้งแต่นักศึกษาเข้ามาเรียนในสถานศึกษาไว้เป็นหลักฐานที่สำคัญ เริ่มตั้งแต่นักศึกษาต้องลงรายการต่างๆลงในแบบฟอร์มของสถานศึกษาได้แก่ เลขที่ ชื่อนักศึกษา วันเดือนปีเกิด สถานศึกษา ชื่อบิดามารดา ที่อยู่ปัจจุบัน พร้อมทั้งเบอร์โทรศัพท์ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการประสานงานระหว่างสถานศึกษา ครู อาจารย์ นักศึกษาและผู้ปกครอง ซึ่งการดูแลนักศึกษา ผู้บริหาร ครู อาจารย์ ต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก เพื่อจะได้พัฒนาพฤติกรรมนักศึกษาไปสู่พฤติกรรมอันพึงประสงค์ โดยส่งเสริมให้อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำช่วยเหลือนักศึกษา มีการจัดกิจกรรมโฮมรูม จัดทำประวัตินักศึกษาแต่ละคน ดูแลเรื่องการเข้าชั้นเรียน ดูแลเรื่องการเรียนและความสนใจความถนัดของแต่ละคน ดูแลความประพฤติและจัดประชุมผู้ปกครองพร้อมทั้งรายงานผลการเรียน ให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะ

โดยสรุปการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัย ด้านการดูแลนักศึกษา หมายถึง การดำเนินการของมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนาพฤติกรรมนักศึกษาให้เป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยจัดให้มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้คำแนะนำช่วยเหลือแก่นักศึกษา จัดกิจกรรม

โฮมรูม ดูผลการเข้าชั้นเรียนและผลการเรียนของนักศึกษา พร้อมทั้งแจ้งผู้ปกครองกรณี que พบว่า นักศึกษามีปัญหา

2.2 ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง

ในการพัฒนานักศึกษาให้เป็นคนดีและเก่ง สิ่งที่จะต้องปลูกฝังอันดับแรกนั้นก็คือ การสร้าง วินัยในตนเองให้เกิดขึ้น เพราะการอยู่ร่วมกันกับคนหมู่มากโดยเฉพาะนักศึกษา ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นมี อารมณ์รุนแรงและก้าวร้าว นั้น จะต้องมีการมีกฎระเบียบปฏิบัติ เพื่อให้ทุกคนอยู่กันอย่างมีความสุข มี วินัย รู้จักบทบาทและหน้าที่ของตนเอง ทั้งนี้ นักศึกษาจะต้องรู้จักควบคุมตนเอง รู้จักปกครองตนเองเพื่อ จะได้เกิดความสะดวกเรียบร้อยขึ้นในสถานศึกษา

การส่งเสริมวินัยในตนเอง เป็นงานหนึ่งในการศึกษาดำเนินงานเพื่อป้องกัน และแก้ไข การ ประพฤติผิดระเบียบวินัย ของนักศึกษา ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมพัฒนาให้นักศึกษามีการประพฤติปฏิบัติ ใน สิ่งที่ถูกต้อง เหมาะสมด้วยตัวของตนเอง โดยไม่จำเป็นต้องมีอำนาจภายนอกมาควบคุม

ความหมายของคำว่า วินัยในตนเอง

คำว่า วินัยในตนเองนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

ดวงใจ เนตรโรจน์ (2527 : 9) ให้ความหมายว่า วินัยในตนเองหมายถึงความสามารถ ของบุคคลในการควบคุมอารมณ์และความประพฤติของตนเองให้เป็นไปตามที่มุ่งหวัง โดยไม่ขัดต่อ ระเบียบของสังคม และไม่ขัดต่อสิทธิ์ของผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับ ดนัย งามมานะ (2530 : 249) ที่ว่า วินัยในตนเอง คือ การที่บุคคลพยายามที่จะแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อพัฒนาตนเองให้ ก้าวหน้า ด้วยการควบคุมตนเองให้อยู่ในกฎเกณฑ์ และระเบียบแบบแผน

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2527 : 59) ให้ความหมายของการมีวินัยในตนเองว่า วินัยใน ตนเองหมายถึง ความสามารถของบุคคลในการที่จะให้รางวัลตนเอง เมื่อตนทำดี และลงโทษตนเอง เมื่อทำชั่ว ซึ่งเป็นความสามารถในการควบคุมตนเอง หรือความสามารถที่จะยับยั้งเป็นตัวของ ตัวเอง ซึ่งนักจิตวิทยาได้เรียกชื่อต่างๆกันไป ได้แก่ มโนธรรม หรือความรู้สึกผิดชอบชั่วดี (Conscience) พลังอีโก้ (ego strength) การควบคุมของอีโก้ (ego control) การควบคุมตนเอง (self-control) การจัดระเบียบตน (self-regulation) และลักษณะนี้เป็นส่วนสำคัญของลักษณะมุ่ง อนาคต และการมีความกล้าหาญทางจริยธรรม การมีวินัยในตนเองนี้ แสดงถึงความเป็นตัวของตัวเอง (autonomy) และความเป็นเอกเทศทางจริยธรรม (moral independence) ซึ่งลักษณะที่กล่าวนี้ แสดงถึงการบรรลุวุฒิภาวะทางจิตของบุคคล ทำให้บุคคลนั้นเป็นผู้มีคุณธรรมอันจะเป็นเครื่องช่วย ป้องกันมิให้บุคคลนั้นกระทำความชั่ว

สินีนางู สุทธิจินดา (2543 : 16) ให้ความหมายของการมีวินัยในตนเองว่า หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเอง ให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวัง ได้ โดยเกิดจากความสำนึกว่าเป็นค่านิยมที่ดีงามแต่ทั้งนี้จะต้องไม่ขัดต่อกฎระเบียบของสังคม และสิทธิของผู้อื่นด้วย

จากความหมายที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า วินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถในการควบคุมการกระทำของตนเองให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวัง โดยมีความรับผิดชอบ มีจิตสำนึกที่ดี ทำในสิ่งที่ถูกต้องมากกว่าถูกใจและไม่ขัดต่อกฎระเบียบของสังคมที่วางไว้

ความสำคัญของวินัยในตนเอง

วินัยเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยส่งเสริมคนให้เป็นผู้ที่มีระเบียบ และรู้จักการควบคุมตนเอง ไม่ให้ประพฤติปฏิบัติตนไปในทางที่เสื่อมเสีย เพราะคนที่มีวินัยจะเป็นคนที่มีเหตุผลและพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยไม่ขัดกับกฎเกณฑ์ข้อบังคับของสังคมทั่วไป รวมทั้งการปฏิบัติตัวตามระเบียบที่สังคมวางไว้ ซึ่งดเนีย งามมานะ (2531 : 247) ได้กล่าวไว้ว่าวินัยเป็นสิ่งจำเป็นในทุกสังคม ไม่ว่าจะในระดับบ้าน ชั้นเรียน สถานศึกษา ชุมชน หรือชาติ วินัยเป็นเครื่องช่วยให้สัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลเป็นไปอย่างเรียบร้อยในแนวทางที่ต้องการ วินัยจะช่วยสร้างความสุขให้กับสังคม คนมีวินัยเป็นคนเข้าใจชีวิต และเป็นที่ยอมรับกันว่าจะดูคุณภาพชีวิตของผู้ใดก็ให้ดูวินัยของผู้คน ซึ่งสอดคล้องกับ กิติพงษ์ วรจำปา (2536 : 20) ที่ว่าวินัยเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยในการฝึกอบรมคนให้เป็นผู้มีระเบียบจะช่วยส่งเสริมปลูกฝังคนให้เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ สามารถควบคุมตนเอง และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ วินัยยังมุ่งที่จะให้การอบรมคนให้รู้ระเบียบของสังคมในอันที่จะอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

แนวทางการเสริมสร้างวินัย

วนิดา เสวกตรุณทร (2537 : 71 - 74) ได้ให้แนวคิดและแนวทางในการสร้างวินัยให้นักศึกษาไว้ดังนี้

1. ผู้ใหญ่สามารถสร้างวินัยให้กับเด็กได้ คือ การทำตัวอย่างที่ดีให้แก่เด็กประพฤติปฏิบัติตน คอยชี้แนะ ตักเตือน รวมทั้งให้เหตุผลข้อดีข้อเสีย ของการประพฤติปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ได้
2. ชั้นเรียนกับการสร้างวินัย ซึ่งในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียนอาจารย์ต้องควบคุมและจริงจังกับระเบียบข้อบังคับ ถ้านักศึกษาทำผิดก็ลงโทษและทำอย่างต่อเนื่อง
3. กิจกรรมโฮมรูม เป็นกิจกรรมที่ช่วยสร้างนิสัยที่ดีให้กับนักศึกษาได้ อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดกับนักศึกษามาก จึงเหมาะที่จะช่วยปลูกฝังและช่วยสร้างนิสัยที่ดีให้นักศึกษาได้ เพราะการจัดกิจกรรมโฮมรูมเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักศึกษา มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ การปรับตัว ตลอดจนการฝึกทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต นอกจากนี้การจัด

กิจกรรมต่าง ๆ ควรวางโครงการอย่างมีจุดประสงค์และแนวปฏิบัติที่ชัดเจน รวมทั้งมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมนั้น ๆ ด้วยทุกครั้ง

แต่ปัญหาและอุปสรรคที่ควรคิด และหาแนวทางป้องกันไว้ล่วงหน้า คือจะต้องฝึกให้นักศึกษารู้จักเอาชนะใจตนเองได้ พยายามหลีกเลี่ยงอิทธิพลภายนอกที่จะมาบีบบังคับ รั้งมัดระวังเรื่องความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ในความอยากทดลอง อยากเรียน อยากรู้ สิ่งเหล่านี้จะต้องจัดกิจกรรมคุ้มกันและสร้างเสริมด้วยการให้มีกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ เช่น การบำเพ็ญประโยชน์ การเล่นกีฬา การร่วมกิจกรรมนันทนาการ การร่วมกิจกรรมเยาวชนในรูปแบบต่างๆ เช่น การอยู่ค่ายพักแรม การเป็นอาสาสมัคร ฯลฯ ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้จัดกิจกรรมต่างๆ ที่จะช่วยให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติตนในแนวทางที่ถูกต้องด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีอำนาจภายนอกมาควบคุมได้แก่ การส่งเสริมวินัยด้านการแต่งกาย ส่งเสริมวินัยด้านการตรงต่อเวลา และส่งเสริมวินัยนักศึกษาที่มีความประพฤติดี โดยจัดกิจกรรมยกย่องชมเชย มอบเกียรติบัตรให้กับนักศึกษาที่แต่งกายถูกระเบียบ และมีความประพฤติดี กิจกรรมชมรมรักฯ พ.พ. ให้นักศึกษาได้ปกครองดูแลกันเอง ให้ความเสียสละ รู้จักความรับผิดชอบ กิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษารักษาความสะอาดในห้องเรียนและบริเวณภายในสถานศึกษา เพื่อให้นักศึกษารักสถานศึกษา อีกทั้งมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครูอาจารย์ มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กิจกรรมวันไหว้ครู กิจกรรมวันสถาปนามหาวิทยาลัยฯ กิจกรรมกีฬา

โดยสรุปการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเองหมายถึง การดำเนินการของมหาวิทยาลัย เพื่อให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติตน ตามแนวทางที่ถูกต้องตามกฎระเบียบได้ด้วยตนเอง ไม่ต้องมีอำนาจภายนอกมาควบคุมได้แก่ การส่งเสริมวินัยด้านการแต่งกาย การมีความประพฤติดี ตรงต่อเวลา การรักษาความสะอาดของมหาวิทยาลัย และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

2.3 ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม

ความหมาย ของคำว่า คุณธรรม

สุพล วังสินธ์ (2533 : 3) กล่าวว่า คุณธรรม คือ คุณงามความดีที่สะสมอยู่ในใจของมนุษย์อันเกิดจากเจตจำนงที่ดี และปลูกฝังติดต่อกันมาเป็นเวลานาน ซึ่ง นิตยา วีระพันธ์ (2536 : 34) กล่าวสนับสนุน ความหมายคุณธรรมว่า คุณธรรมหมายถึงคุณงามความดี ที่เกิดขึ้นในความคิดของบุคคล ซึ่งบุคคลอื่นจะสามารถทราบได้จากการสังเกตพฤติกรรมหรือการกระทำที่แสดงออกมาในทางที่ดีงาม เป็นที่ยอมรับและได้รับการยกย่องจากสังคมโดยส่วนรวม

ความสำคัญของคุณธรรม จริยธรรม

ในการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักเรียน สถานศึกษาควรมุ่งให้ความสำคัญกับการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม (เปรมฤดี กฤษเจริญ.2542 :6) การพัฒนาคนให้มีคุณภาพเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาประเทศ เป็นงานขั้นแรกที่ต้องกระทำก่อน การพัฒนาด้านอื่นใด หลักศาสนาธรรมเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถนำมาเป็นแกนนำ ในการพัฒนาคนได้ เพราะถ้าบุคคลใดมีจิตสำนึกที่จะกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง ก็จะมีประโยชน์แก่สังคมโดยรวมและบุคคลผู้นั้น ก็จะมีความสุขในการเล่าเรียน และการทำงาน ท่านพุทธทาส (2543 : 18) กล่าวว่า คนที่ทำตัวห่างเหินจากคุณธรรม ศีลธรรมและห่างจากธรรมะ ไม่สนใจศาสนา จิตใจก็จะไม่ค่อยมีศีลธรรม เรียกว่า มีระดับของศีลธรรมอยู่ในจิตใจต่ำ คับแคบ เช่นว่า เป็นคนไม่ค่อยมีเมตตากรุณาต่อเพื่อนมนุษย์ ใครมาขอความช่วยเหลือก็ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ แม้ว่าจะอยู่ในฐานะที่เกื้อกูลได้ สุกพล วัจนินท์ (2533 :3) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของผู้ที่มีคุณธรรมไว้ว่า ต้องเป็นผู้ที่มีความพอดี เป็นผู้ที่กระทำด้วยเจตนาดี ด้วยความบริสุทธิ์ใจและทำไปเพื่อสิ่งที่ดีงาม เป็นผู้มีเหตุผล พอใจที่จะได้ปฏิบัติต่อผู้อื่น และเห็นประโยชน์ของผู้อื่นเป็นที่ตั้ง เป็นผู้มุ่งศาสนาหรือความสงบสุข ไม่ใช่มุ่งความสมบูรณ์พูนสุข เป็นผู้รู้จักพอ รู้จักเสียสละ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม เป็นผู้มีนิสัยอันดีงาม มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่และทำหน้าที่อย่างดีที่สุด เป็นผู้ที่สามารถควบคุมตนเองในเรื่องของแรงกระตุ้นและความอยากต่างๆ ไปได้ด้วยเหตุผล และเป็นผู้ปฏิบัติตามกฎ หรือมาตรการทางจริยธรรมได้อย่างเหมาะสมแก่กาลเทศะอยู่เสมอ คนที่มีคุณธรรมจริยธรรมจะไม่ทำให้ตนเองและคนอื่นเดือดร้อน สังคมก็จะอยู่อย่างสงบสุข

การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม

ในการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักเรียน การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมเป็นเรื่องจำเป็น ซึ่ง ถาวร วิฑาณง (2540 : 50-51) กล่าวว่า การส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม เป็นการพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนอย่างหนึ่ง ฉะนั้นจึงควรต้องมี ขบวนการพัฒนา เป็นขั้นตอน คือ การสร้างศรัทธาให้เกิดขึ้น ให้ความรู้หรือความคิดรวบยอดและส่งเสริมให้ปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

การจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมจริยธรรมแก่นักศึกษา ควรสอดคล้องกันโดยจำแนกเป็น เป็น 2 ลักษณะ คือ

1.การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เป็นสภาพแวดล้อมที่มนุษย์ให้การรับรู้ความรู้สึก เป็นสภาพแวดล้อมพื้นฐานของมนุษย์ มีอิทธิพลต่อลักษณะนิสัยนักศึกษาได้ง่าย ได้แก่

- 1.1 อาคารเรียน และบริเวณทั่วไปต้องความสะอาด เป็นระเบียบ เรียบร้อย
- 1.2 จัดป้ายแสดงคำขวัญ คำสอนพุทธศาสนา คติพจน์ บริเวณสถานศึกษา

- 1.3 จัดให้มีพระพุทธรูป ภาพพุทธประวัติไว้ในห้องเรียน
- 1.4 จัดป้ายนิเทศผลงานของผู้นำหรือบุคคลที่มีคุณธรรมดีเด่น
- 1.5 จัดกิจกรรมวันสำคัญทางพุทธศาสนา

2. การจัดสภาพแวดล้อมทางจิตใจ นักศึกษาจะมีบุคลิกลักษณะ ที่สอดคล้องกับจริยธรรม
 อย่างไรนั้นเป็นผลจากสภาพแวดล้อมในส่วนนี้ ได้แก่

- 2.1 จัดให้มีห้องจริยศึกษาในสถานศึกษา
- 2.2 จัดประกวดนักศึกษามารยาทดีเด่น
- 2.3 จัดให้มีป้ายแสดงรายชื่อประวัตินักศึกษา ที่มีความประพฤติดี

การศึกษาการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัย ของ
 นักศึกษาในด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครได้
 ดำเนินกิจกรรมในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม โดยการจัดอบรมคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักศึกษา
 เข้าใหม่ ทุกๆ ปี มีการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม ส่งเสริมให้มีห้องดำเนิน
 กิจกรรมทางศาสนาตามที่นักศึกษานับถือ นอกจากนี้ ยังส่งเสริมให้มีกิจกรรมการช่วยเหลือและ
 บำเพ็ญประโยชน์ต่าง ๆ เช่น การจัดกิจกรรมลูกเสือ การช่วยเหลือชุมชนในละแวกใกล้เคียงสถานศึกษา
 นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมตามประเพณีทางศาสนาและวัฒนธรรม เช่น วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วัน
 สถาปนามหาวิทยาลัย วันลอยกระทง เป็นต้น โดยจะจัดกิจกรรมในสถานศึกษาอยู่เป็นประจำมิได้ขาด

โดยสรุปการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของ
 นักศึกษา ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม หมายถึง การดำเนินการของมหาวิทยาลัย เพื่อ
 พัฒนาคุณธรรมจริยธรรมแก่นักศึกษา ได้แก่ การจัดให้มีการอบรมจริยธรรม มีการเชิญวิทยากรมาให้
 ความรู้เกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม ส่งเสริมให้มีการดำเนินกิจกรรมทางศาสนา กิจกรรมการช่วยเหลือ
 และบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ และ กิจกรรมตามประเพณีต่างๆ

2.3 ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย

ความหมายของประชาธิปไตย

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 501) กล่าวว่า ประชาธิปไตย หมายถึง
 ระบบการปกครองที่ถือมติปวงชนเป็นใหญ่ หรือการถือเสียงข้างมากเป็นใหญ่

ตำรา ประเสริฐกุล (2542 : 198) กล่าวว่า ประชาธิปไตย คือ อำนาจสูงสุดของ
 ประชาชนในการปกครองประเทศ ให้เกียรติซึ่งกันและกัน ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือกัน รู้จัก
 แก้ปัญหา โดยใช้เหตุผลและสติปัญญาในการแก้ปัญหาต่าง ๆ

วีรพรรณ วัชรวงศ์กุล (2542 : 18) กล่าวว่า ประชาธิปไตยเป็นหลักปรัชญาของสังคมมนุษย์ในการอยู่ร่วมกัน โดยอาศัยระบบการเมืองและวิธีการจัดระเบียบการปกครองตามอุดมคติ และวิถีชีวิตของมนุษย์เป็นสิ่งที่บ่งชี้หลักปรัชญา เป็นรูปธรรม ทั้งนี้ต้องยึดมั่นในค่านิยม สามัคคีธรรม และปัญญาธรรมอันเป็นที่ยอมรับกันในสังคม

ความสำคัญของการปลูกฝังประชาธิปไตยแก่นักศึกษา

ในการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา สถานศึกษาควรให้ความสำคัญ ในการปลูกฝังและส่งเสริมประชาธิปไตยแก่นักศึกษา ซึ่ง อุทัย บุญประเสริฐ (2532 : 197-198) กล่าวว่า การฝึกอบรมให้นักศึกษามีความเข้าใจและแสดงพฤติกรรมที่เป็นประชาธิปไตยนั้นจะต้องหมายความรวมถึง ลักษณะจิตใจของนักศึกษาที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ต่อไปในวันข้างหน้า ซึ่งการปลูกฝังประชาธิปไตย จะทำควบคู่ไปกับการเรียนการสอนทางวิชาการ และการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริง จึงจะเป็นการปลูกฝังและส่งเสริมประชาธิปไตยอย่างแท้จริง กรมวิชาการ (2533 : 26-28) ได้กล่าวถึงการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญ ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย เป็นเรื่องสำคัญที่ผู้บริหารและครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างดียิ่งในการที่จะนำไปใช้ในการดำเนินการจัดการศึกษาในสถาบันฯ เพื่อส่งเสริมประชาธิปไตยแก่นักเรียนได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งของระบบการเมือง โดยเฉพาะโรงเรียนมักจะมีการเรียนการสอนส่งเสริมทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อในสิทธิการเมืองที่สอดคล้องกับความประสงค์ของรัฐที่มุ่งจัดการศึกษาแก่ประชาชน เพื่อให้มีความเข้าใจและกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ ตามวิถีทางประชาธิปไตย

การส่งเสริมประชาธิปไตยในสถานศึกษา

การดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษานั้น ดำรง ประเสริฐกุล (2542 : 197) กล่าวว่า การส่งเสริมการจัดกิจกรรม ซึ่งเป็นการวางพื้นฐานประชาธิปไตยในโรงเรียน เช่น การให้นักศึกษาปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ การมอบหมายงาน ให้รับผิดชอบ การทำความสะอาดชั้นเรียน การดูแลรักษาความสะอาดอาคารเรียนและรอบ ๆ บริเวณสถานศึกษา รวมทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นความเป็นประชาธิปไตย โดยใช้กระบวนการกลุ่ม การจัดที่นั่งเรียนเป็นกลุ่ม การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อให้นักศึกษาช่วยกันคิด ช่วยกันทำงานและช่วยกันแก้ปัญหาประการสำคัญ การปลูกฝังประชาธิปไตยแก่นักศึกษาได้ดีที่สุด คือ การจัดกิจกรรมในรูปขององค์การนักศึกษา หรือสภานักศึกษาหรือคณะกรรมการนักศึกษา ซึ่งจะทำให้นักศึกษาได้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องประชาธิปไตยให้เป็นอย่างดี การที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญงอกงามทัดเทียมกับอารยประเทศได้นั้น ก็คือ การพัฒนาคนในสังคมของประเทศนั้น ให้เป็นประชาธิปไตย โดยการส่งเสริมประชาชนทุกคนให้มีจิตสำนึกในการเป็นประชาธิปไตย จนกลายเป็น

ส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน นั่นก็คือต้องรู้จักปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตยตั้งแต่วัยเด็ก เพื่อจะได้เกิดการสั่งสอนและได้ตระหนักถึงคุณค่าของความเป็นประชาธิปไตย ต่อไปในอนาคตอย่างแท้จริง

ถาวร วิฑฒง (2540 : 65-66 อ้างอิงจาก วรณพร ตูลยาพร. 2546) กล่าวว่า สถานศึกษามีบทบาทและความรับผิดชอบต่อการพัฒนานักศึกษา ในการดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยให้แก่นักศึกษา เพื่อให้เป็นผู้เห็นคุณค่าของประชาธิปไตยในฐานะเป็นอุดมคติ เป็นระบบการเมือง เป็นวิถีชีวิต โดยคำนึงถึงพัฒนาการของผู้เรียนเป็นหลัก ในการปลูกฝังประชาธิปไตย นักศึกษานั้น มุ่งให้เกิดพฤติกรรมประชาธิปไตย และสัมพันธ์ภาพประชาธิปไตย

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาประชาธิปไตย

กระทรวงศึกษาธิการ (2538 : 18-20) ได้กำหนดแนวทางเพื่อการพัฒนาประชาธิปไตย ในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน ในการดำเนินชีวิตตามระบบสังคมประชาธิปไตย โดยกำหนดพฤติกรรมไว้ 4 ด้าน คือ

1. ด้านวินัยธรรม นักศึกษาจะต้องเกิดพฤติกรรมด้วยการปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ตามที่สถานศึกษานั้น ๆ กำหนด โดยกฎ ระเบียบ ข้อบังคับจะต้องเกิดมาจากความเห็นชอบของ นักศึกษา รวมทั้งครู - อาจารย์ ในสถานศึกษานั้น ทั้งนี้รวมถึงกฎ ระเบียบข้อบังคับ ที่เกิดขึ้นจากกรมเจ้าสังกัดและกระทรวงด้วย และให้รวมถึงตัวบทกฎหมายที่ใช้บังคับให้ประชาชนในประเทศประพฤติและปฏิบัติ

2. ด้านคารวะธรรม นักศึกษาจะต้องเกิดพฤติกรรมในการเคารพต่อสิทธิของบุคคลต่าง ๆ ที่อยู่ในสถานศึกษาเดียวกัน สิทธินั้น ๆ จะเป็นสิทธิที่สถานศึกษานั้นมอบหมายให้ทุกคนที่เข้ามาเป็น นักศึกษาแล้วจะต้องได้รับ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นสิทธิที่จะได้รับการศึกษาในสถาบันนั้น สิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งผู้แทน นักศึกษา และสิทธิอื่น ๆ ที่พึงมี ในฐานะที่เป็นนักศึกษาในสถานศึกษานั้น

3. ด้านศรัทธาธรรม ด้านนี้จะเป็นด้านที่นักศึกษาจะต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากเพื่อนนักศึกษา อาจารย์ และสถานศึกษา ที่ได้มอบหมายให้ด้วยความศรัทธาในหน้าที่ ๆ ได้รับ ประพฤติและปฏิบัติหน้าที่ตามข้อตกลงที่ได้กำหนดไว้ด้วยความเต็มใจ และเมื่อได้เปลี่ยนหน้าที่ ๆ ให้รับผิดชอบในหน้าที่อื่น ก็สามารถทำได้ด้วยความยินดี สามารถเป็นได้ทั้งผู้นำและผู้ตาม และสมาชิกของกลุ่มนั้น ๆ

4. ด้านสามัคคีธรรม เน้นพฤติกรรมของนักศึกษาที่จะต้องอยู่ร่วมกันในสังคม ของสถานศึกษานั้น ๆ ด้วยความรัก ความผูกพัน และสามัคคีต่อกันและกัน รู้จักการทำงานเป็นกลุ่มเป็นสมาชิกของกลุ่มต่าง ๆ ตามความต้องการ และความคิดอันเป็นอิสระของแต่ละคน แต่เมื่อมารวมกันเป็นกลุ่มแล้วก็สามารถเป็นสมาชิกที่ดี และทำคุณประโยชน์ให้กับกลุ่มนั้น ๆ และเมื่อรวมตัวเป็นกลุ่ม

กัน ก็รู้จักใช้สิทธิ ใช้เสียงของตน เพื่อการเลือกตั้งสมาชิกในกลุ่มเพื่อให้รับผิดชอบหน้าที่ต่าง ๆ ที่กลุ่มได้มอบหมาย

การดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ในด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยในสถานศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้ดำเนินการเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตย โดยจัดกิจกรรม ดังนี้ คือ การจัดเลือกตั้งคณะกรรมการสโมสรนักศึกษา ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง อีกทั้งส่งเสริมให้นักศึกษาช่วยกันคิดจัดกิจกรรมในมหาวิทยาลัย และกิจกรรมต่างสถาบัน เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว นักศึกษาได้พัฒนาปรับปรุงบุคลิกภาพและพัฒนาศักยภาพของตนเองได้ ฝึกการเป็นผู้นำมีความกล้าแสดงออก โดยสถานศึกษาจัดให้มีกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถอย่างเหมาะสม เช่น กิจกรรมวันอาภากร อีกทั้งมีผู้รับความคิดเห็นของนักศึกษาเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นร่วมกับมหาวิทยาลัยในด้านต่าง ๆ ดังนั้นทุกกิจกรรมที่ดำเนินการมหาวิทยาลัยต้องการให้นักศึกษาเกิดความรัก ความผูกพัน และสามัคคีต่อมหาวิทยาลัย

โดยสรุปการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย หมายถึง การดำเนินการของมหาวิทยาลัยเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตยให้กับนักศึกษา ได้แก่ การส่งเสริมให้มีสโมสรนักศึกษา การส่งเสริมให้มีการก่อตั้งชมรมและเข้าร่วมกิจกรรมชมรมต่างๆ การฝึกความเป็นผู้นำ กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างเหมาะสม เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ร่วมกิจกรรมกับสถาบันหรือชุมชนต่างๆ

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในประเทศ

วรรณพร ตุลยาพร.(2546: บทคัดย่อ). ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัย ของนักเรียนวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก โดยภาพรวม และรายด้าน นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็น ต่อการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัย โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ด้านการดูแลนักเรียนด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกันมีความคิดเห็น ต่อการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัย โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อำพร ทองนุช (2541 : 1321-133) ได้ทำการศึกษาเรื่องสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักเรียนตามทัศนะของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 5 พบว่า

1. นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับบิดา - มารดา นับเป็นผลดีในการดูแล-อบรมความประพฤติและการแต่งกาย ตลอดจนการแสดงออกในรูปแบบอื่น ๆ เป็นการหล่อหลอมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่อครอบครัวและสังคม

2. ทัศนะของนักศึกษาชั้น ปวช. 3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ที่มีต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักเรียน ด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติ อยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าพฤติกรรมที่บกพร่องที่เกิดขึ้น ภายในวิทยาลัยของตนยังไม่อยู่ในระดับที่ร้ายแรง และมีโอกาสเกิดขึ้นได้เสมอ นักศึกษามีทัศนะอยู่ระดับปานกลางทั้งสิ้น

จุไรรัตน์ แสนวง (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา เรื่องสาเหตุการประพฤติดีระเบียบวินัยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ นักเรียน สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดมหาสารคาม พบว่า

1. บุคลากร โดยส่วนรวมและจำแนกตามสถานภาพ เห็นว่าการประพฤติดีระเบียบวินัยของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เกิดจากสาเหตุโดยรวมและรายด้าน 3 ด้านคือ ด้านสภาพส่วนตัวของผู้ประพฤติดีระเบียบวินัย ด้านกลุ่มเพื่อน และด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมทั่วไป เป็นสาเหตุการประพฤติดีระเบียบวินัยอยู่ในระดับมากและด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัวเป็นสาเหตุการประพฤติดีระเบียบวินัย อยู่ในระดับน้อยยกเว้น ผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า การประพฤติดีระเบียบวินัยของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เกิดจากสาเหตุโดยรวมและรายด้าน 4 ด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยอาจารย์เห็นว่า สาเหตุโดยรวมและรายด้าน 4 ด้าน คือ ด้านส่วนตัวของผู้ประพฤติดีระเบียบวินัย ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาและด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัวทำให้นักศึกษาประพฤติดีระเบียบวินัยมากกว่านักศึกษาและผู้บริหาร เห็นว่า ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา และด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว ทำให้นักศึกษาดีระเบียบวินัยมากกว่านักศึกษา

สินีนาง สุทธิจินดา (2543 : 98-99) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาวินัยในตนเองของนักศึกษาสาขาพาณิชยการโรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักศึกษามีวินัยในตนเองโดยรวม วินัยในตนเองในด้านการ

ปฏิบัติตนในห้องเรียนการปฏิบัติตนนอกห้องเรียน และการปฏิบัติตนในสังคม ในระดับสูง และเมื่อเปรียบเทียบกับวินัยในตนเองของนักศึกษาตามตัวแปรด้านเพศ ระดับชั้น สุขภาพจิต แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่ออำนาจในตนเองของนักศึกษาตามตัวแปรด้านเพศ ระดับชั้น สุขภาพจิต แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่ออำนาจในตน การอบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลของตัวแบบสัญลักษณ์ พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีวินัยในตนเองโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีวินัยในตนเองสูงกว่าเพศชาย และนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 มีวินัยในตนเองโดยรวม ด้านการปฏิบัติตนในห้องเรียน การปฏิบัติตนนอกห้องเรียนและการปฏิบัติตนในสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ฮิวส์ (Hughes 1997 : 4205-A) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ผลการใช้เครื่องแบบของนักเรียนที่มีต่อระเบียบวินัยการมาโรงเรียน และการเข้าชั้นเรียน ผลการวิจัย พบว่า การมาเรียนหรือการเข้าชั้นเรียนของนักเรียน ไม่ได้มีผลกระทบต่อ การแต่งเครื่องแบบของนักเรียนแต่อย่างใด นักเรียนที่แต่งกายถูกต้องตามระเบียบที่โรงเรียนกำหนด มักจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนน้อย และอยู่ในกฎระเบียบมากกว่า นักเรียนที่แต่งกายผิดระเบียบและไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ปกครอง นักเรียน ให้การสนับสนุนที่จะให้นักเรียนแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ เพื่อจะได้เป็นตัวอย่งที่ดี และสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยให้เกิดขึ้นในโรงเรียน

คีด (Kidd. 1997 : 132-A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมรุนแรงกับปัญหาด้านระเบียบวินัยของโรงเรียน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมรุนแรง เป็นกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการดูแลทางด้านพฤติกรรมไม่เพียงพอ จนกลายเป็นเด็กกลุ่มเสี่ยง ก่อให้เกิดปัญหาด้านความประพฤติและด้านระเบียบวินัย เนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้ ถูกสังคมของโรงเรียนจัดให้เป็นกลุ่มนักเรียนที่มีปัญหาของโรงเรียนและสังคม นอกจากนี้ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มนี้หากให้บอกเล่าหรือเล่าเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ก้าวร้าวเมื่อไร พวกเขาก็จะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงเมื่อนั้น หรือพวกเขาได้เห็นพฤติกรรมที่ก้าวร้าวรุนแรง หรือสัมผัสกับพฤติกรรมที่รุนแรง พวกเขาก็จะมีแนวโน้มจะแสดงพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดปัญหาด้านระเบียบวินัยของโรงเรียนทันที นอกจากนี้ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นอีกว่า ทักษะคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนสัมพันธ์กันโดยตรงกับปัญหาระเบียบวินัย ตามที่พวกเขาได้แสดงออกมา

แมค มิลแลน (Mcmillan. 1997 : 3846-A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การฝึกรอบมพฤติกรรมด้านจริยธรรมให้เกิดผลต่อการเรียนในระดับสูงขึ้น และความพึงพอใจของนักเรียนเป็นสำคัญ ผลการวิจัยพบว่า การฝึกรอบมด้านคุณธรรมและจริยธรรมในวัยเด็ก มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาในระดับสูงขึ้น

รวมถึงความพึงพอใจ และความสนใจของนักเรียนด้วย นอกจากนี้ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่า นักเรียนจำนวนมากที่ได้รับการฝึกอบรมให้อยู่ในกรอบระเบียบของศีลธรรม จะยังผลให้นักเรียนมีจิตสำนึกในสิ่งที่ดีงามและถูกต้อง และเห็นคุณค่าในการที่จะศึกษาในระดับที่สูงไปกว่าเดิม เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดียิ่งขึ้น

บูล (Bull. 1998 : 699 -A) ได้ทำการศึกษาเรื่องวินัยของนักเรียนในโรงเรียน โดยเน้นการบริหารของโรงเรียนในส่วนที่เกี่ยวกับความต้องการของนักเรียน ระเบียบวินัยของโรงเรียน และแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านวินัยของนักเรียน ตลอดจนการปรับปรุงความประพฤติของนักเรียน ไปสู่พฤติกรรมอันพึงประสงค์ ผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนควรจัดกลไกในการบริหาร เพื่อให้บุคลากรของโรงเรียนได้ดูแลปัญหาด้านวินัยของนักเรียนได้อย่างเต็มที่ ช่วยให้นักเรียน ได้รู้ถึงความตั้งใจจริงที่จะแก้ปัญหของโรงเรียน ไม่ใช่เป็นการจับผิดนักเรียน แต่เป็นการส่งเสริมช่วยเหลือ สนับสนุน ให้นักเรียนได้แก้ไขความประพฤติของตนเอง อีกทั้งพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้น

เอ็ดดี้ (Eddy. 1998 : 4505-A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความเข้าใจระหว่างครูกับนักเรียน ในการรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียนและความสำคัญของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครูและนักเรียนมีความเข้าใจเรื่องระเบียบวินัยของโรงเรียน และความสำคัญของสภาพแวดล้อมในโรงเรียนแตกต่างกัน ถึงแม้ว่าผลที่ออกมาจากการใช้แบบสอบถามจะต่างกันแต่ผลที่ได้รับจากทั้ง 2 ฝ่าย ก็ออกมาในทางบวกเหมือนกัน ทั้งในด้านระเบียบวินัยของโรงเรียนและด้านความสำคัญของสิ่งแวดล้อม แม้ว่าผู้ที่ให้ข้อมูลจะต่างเพศ ต่างวัย ต่างระดับการศึกษาและประสบการณ์ก็ตาม

ซีเวอสัน (Severson. 1998 :3013-A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การดูแลนักเรียนโดยใช้วิธีการพบปะนักเรียนในชั้นเรียน เพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและระเบียบวินัย โดยใช้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง กรณีศึกษาเพื่อการขัดข้อขัดแย้งในโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า การดูแลนักเรียน โดยใช้วิธีการพบปะนักเรียนในชั้นเรียน มีความสำคัญมากต่อการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ในชั้นเรียน และมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมของนักเรียนในแต่ละสัปดาห์ นั่นคือ นักเรียนจะไม่สนใจการเรียน หากครูไม่ดูแลนักเรียน โดยการใช่วิธีพบปะนักเรียนในชั้นเรียนก่อน ฉะนั้นวิธีการนี้เป็นเหมือนตัวเชื่อมสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน อย่างไรก็ตามครูผู้สอนก็ควรจะเข้าไปมีบทบาทในการดูแลนักเรียน เพื่อจะได้ศึกษาให้รู้ถึงพฤติกรรมที่ทำทนายของนักเรียนหลายรูปแบบ ผลการวิจัยยังพบต่อไปอีกว่า การดูแลนักเรียนโดยใช้วิธีการพบปะในชั้นเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความก้าวหน้าในการเรียน อีกทั้งฝึกให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน ในด้านปรัชญาของโรงเรียน ซึ่งจะนำไปสู่การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีและเกิดความเข้าใจระหว่างครูกับนักเรียนอีกด้วย

ทักเคอ (Tucker, 1999 : 2290-A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ระเบียบวินัยกรณีศึกษานักเรียน ครู ผู้ปกครอง และผู้บริหารของโรงเรียน Bermuda High School ที่มีต่อสาเหตุของการกระทำผิด ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลที่ได้ออกมาในทางลบเสียส่วนใหญ่ คือ

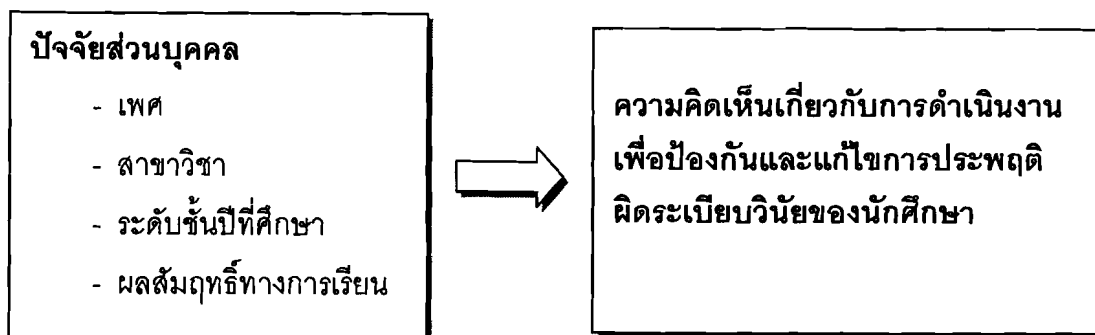
1. นักเรียนไม่ให้ความเคารพครูอย่างแท้จริง
2. มีการรวมกลุ่มกันขาดเรียนไม่เข้าเรียน
3. นักเรียนมักแสดงพฤติกรรมที่ทำลายทรัพย์สินของโรงเรียน
4. มักเสพยาเสพติดและดื่มสุรา
5. มีพฤติกรรมที่รุนแรงและก้าวร้าว
6. มีพฤติกรรมกระทำความผิดที่หลากหลายและหลายรูปแบบ

นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนชายถูกพักการเรียนมากเป็น 3 เท่า ของนักเรียนหญิง ในทุก ๆ กรณี ดังกล่าว ยกเว้นกรณีเสพยาเสพติดและดื่มสุรา

จากการศึกษางานวิจัย ทั้งในประเทศและต่างประเทศอาจกล่าวได้ว่า การดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยนั้นจะต้องดูแลนักศึกษาอย่างใกล้ชิด และส่งเสริมวินัยในตนเองในเรื่องการแต่งกาย ความประพฤติและความรับผิดชอบ โดยผู้บริหาร ครู อาจารย์และนักศึกษา จะต้องร่วมมือกัน โดยครู อาจารย์จะต้องมีกลยุทธ์เพื่อให้นักศึกษาปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างจริงจัง เช่น มีความเมตตา มีความจริงใจ ยิ้มแย้มแจ่มใสเป็นกันเอง อีกทั้ง ควรมีการส่งเสริมให้นักศึกษามีคุณธรรมจริยธรรม สิ่งเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมการเรียนการสอน และทำให้สามารถปรับพฤติกรรมของนักศึกษาให้เป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวนักศึกษา และประเทศชาติต่อไป

กรอบแนวคิด

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)   ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "การศึกษาการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพตติผิตระเบียบวินัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร" เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนคือ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2549 จำนวน 4,118 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีการศึกษา 2549 จำนวน 365 คน ประมาณขนาดตัวอย่างจากตาราง Yamane' ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% (Yamane, 1973) สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีสาขาวิชาของนักศึกษาเป็นชั้น (Strata) และใช้ห้องเรียนของนักศึกษาเป็นหน่วยในการสุ่ม ปกาฏตัวอย่างดัง ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

สาขาวิชา	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
การบัญชี	1,901	93
การตลาด	811	67
การเงิน	173	35
ระบบสารสนเทศ	503	72
การจัดการ	475	61
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	255	37
รวม	4,118	365

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกัน และแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกัน และแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ เพศ สาขาวิชา ระดับชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกัน และแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยทำการแบ่งการดำเนินงานเพื่อป้องกัน และแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการดูแลนักศึกษา ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามตามแนว ของลิเคิร์ต (Likert) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538) เพื่อดำเนินการสร้างข้อคำถาม ความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านการดูแลนักศึกษา จำนวน 15 ข้อ ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง จำนวน 15 ข้อ ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม จำนวน 15 ข้อและด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย จำนวน 15 ข้อ

3. นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา จำนวน 60 ข้อ ไปตรวจหาคุณภาพเบื้องต้นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงพิสัย (Face Validity) ด้วยการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ได้แก่ อาจารย์สุภัทรา โกไศยกานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวิรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคิน อังศุณิศ อาจารย์ไพจิตร ปุกเจียมอาจ และอาจารย์บุญเยี่ยม ทะไกรราช เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา จำนวนข้อคำถาม และภาษาที่ใช้ เลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 เป็นต้นไป(ภาคผนวก ก)ได้จำนวนข้อคำถามทั้งสิ้น 47 ข้อโดยมีรายละเอียดดังนี้ ด้านการดูแลนักศึกษา จำนวน 11 ข้อ ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง จำนวน 13 ข้อ ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม จำนวน 11 ข้อและด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย จำนวน 12 ข้อ

4. กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษาโดยมีการระบุคะแนนดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	หมายถึง มีความเห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง มีความเห็นด้วยมาก
3	หมายถึง มีความเห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง มีความเห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง มีความเห็นด้วยน้อยที่สุด

5. นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไข การประพฤติดิถีระเบียบวินัยของนักศึกษาจำนวน 47 ข้อ ซึ่งได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขให้มีคุณภาพ แล้วไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน นำแบบสอบถาม ที่ได้ มาตรวจสอบความสมบูรณ์ นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว มาทำการตรวจให้คะแนน และ ดำเนินการตรวจหาค่าอำนาจจำแนก โดยการคำนวณหาค่าที่พบว่ามีค่าที่ ตั้งแต่ 2.71 – 11.46 และ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามชุดนี้ (Reliability) โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.97 (ภาคผนวก ก)

6. นำแบบสอบถามที่มีคุณภาพแล้ว มาจัดทำเป็นชุดแบบสอบถามให้มีจำนวนพอเพียง กับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการคือ จำนวน 400 ชุด

7. กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติดิถีระเบียบวินัยของนักศึกษา โดยอาศัย เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนของ เบสท์ (Best, 1981) ซึ่งกำหนดไว้ ดังนี้

ช่วงคะแนน	การแปลความหมาย
4.50 – 5.00	หมายถึง มีความเห็นด้วยมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง มีความเห็นด้วยมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง มีความเห็นด้วยปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง มีความเห็นด้วยน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง มีความเห็นด้วยน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน คือ

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด ส่งให้กับนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ผู้วิจัยรอรับแบบสอบถามกลับคืนในเวลาที่กำหนด ได้แบบสอบถามกลับคืนมาและทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม พบว่ามีแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 365 ชุด คิดเป็นร้อยละ 91.25

2. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนที่ได้ระบุไว้

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพตติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ สาขาวิชา ระดับชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS For Windows เพื่อคำนวณหาค่า จำนวน และร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean ; $\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation ; S.D.) ค่า t - test (t - test for independent sample) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาค่าสถิติ ดังนี้

1. ค่าสถิติเพื่อการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,2539)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ,2538)

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

N แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ

S^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

1.3 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้สูตรการแจกแจงที (t - distribution) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ,2538)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

$\bar{X}_H$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง

$\bar{X}_L$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ

S_H^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มสูง

S_L^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ

n_H แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มสูง

n_L แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มต่ำ

2. ค่าสถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด,2535)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน จำนวนข้อมูล

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean; $\bar{X}$) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2544)

$$\bar{X} = \frac{\sum X_i}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X_i$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (S.D.) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3. ค่าสถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ t - test (t - test for independent sample) เมื่อทดสอบความแปรปรวนของประชากร กลุ่มที่ 1 (σ_1^2) และกลุ่มที่ 2 (σ_2^2) พบว่า $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$ ใช้ t - test (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\left\{ \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \right\} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

ถ้าพบว่า $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$ ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left\{ \frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right\}^2}{\frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} \right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{S_2^2}{n_2} \right)^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t - distribution

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ,2538)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F - distribution
 MS_b แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

3.3 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างสองกลุ่ม กรณีที่ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติทำการเปรียบเทียบพหุคูณ ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) (กัลยา วานิชย์บัญชา,2546)

$$LSD = t_{1-\frac{\alpha}{2}} \sqrt{MS_E \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right)}$$

ถ้า $n_i = n_j$ จะทำให้ $LSD = t_{1-\frac{\alpha}{2}} \sqrt{\frac{2MS_E}{n_i}}$
 เมื่อ MS_E แทน Mean Square Error
 n_i, n_j แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่างแต่ละชุด
 α แทน ระดับนัยสำคัญ
 t แทน ค่าที่ได้จากตาราง t

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวอย่าง
t	แทน	ค่าการแจกแจงที
F	แทน	ค่าการแจกแจงเอฟ
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
SS	แทน	ผลรวมของข้อมูลยกกำลังสอง
df	แทน	องศาแห่งความเป็นอิสระ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชา ระดับชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุพติมิตระเบียบวินัยของนักศึกษา

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระหว่างระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุพติมิตระเบียบวินัยของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปรเพศ สาขาวิชา ระดับชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชา ระดับชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ดังแสดงผลใน ตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชา ระดับชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	77	21.1
	หญิง	288	78.9
รวม		365	100.00
2. สาขาวิชา	การบัญชี	93	25.5
	การตลาด	67	18.4
	การเงิน	35	9.6
	ระบบสารสนเทศ	72	19.7
	การจัดการ	61	16.7
	ภาษาอังกฤษธุรกิจ	37	10.1
รวม		365	100.0
3. ระดับชั้นปีที่ศึกษา	ชั้นปีที่ 1	66	18.1
	ชั้นปีที่ 2	105	28.8
	ชั้นปีที่ 3	82	22.5
	ชั้นปีที่ 4	112	30.7
รวม		365	100.0
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ต่ำกว่า 2.00	15	4.1
	2.00 – 3.00	163	44.7
	สูงกว่า 3.00	187	51.2
รวม		365	100.0

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 288 คน คิดเป็นร้อยละ 78.9 สาขาวิชาส่วนใหญ่ เป็นสาขาวิชาบัญชี จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ระดับชั้นปีที่ศึกษา ส่วนใหญ่เป็นชั้นปีที่ 4 จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่วนใหญ่ สูงกว่า 3.00 จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 51.2

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษาจำแนกเป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน ดังแสดงผลใน ตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา จำแนกเป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงาน เพื่อ ป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการดูแลนักศึกษา	3.58	0.77	เห็นด้วยมาก
ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง	3.62	0.68	เห็นด้วยมาก
ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม	3.61	0.72	เห็นด้วยมาก
ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย	3.97	0.87	เห็นด้วยมาก
โดยรวม	3.61	0.65	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษาโดยรวม อยู่ในระดับมาก มีค่า $\bar{X} = 3.61$ S.D. = 0.65 โดยด้านที่มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยมาก สูงที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยมีค่า $\bar{X} = 3.97$ S.D. = 0.87

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปรเพศ สาขาวิชา ระดับชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน ดังแสดงผลใน ตารางที่ 4 - 17

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปรเพศ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงาน เพื่อ ป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิด ระเบียบวินัย	เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t
ด้านการดูแลนักศึกษา	หญิง	288	3.60	0.77	0.95
	ชาย	77	3.51	0.79	
ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง	หญิง	288	3.64	0.67	1.27
	ชาย	77	3.53	0.71	
ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม	หญิง	288	3.64	0.71	1.85
	ชาย	77	3.47	0.72	
ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย	หญิง	288	4.03	0.85	2.25*
	ชาย	77	3.78	0.94	
โดยรวม	หญิง	288	3.65	0.63	1.82
	ชาย	77	3.49	0.69	

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษาโดยรวม จำแนกตามตัวแปรเพศ ด้วยค่า t - Independent พบว่า นักศึกษาเพศชาย และเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยนักศึกษาเพศชาย และเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยสูงกว่านักศึกษาเพศชาย

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไข การประพุดิผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปรสาขาวิชา เป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงาน เพื่อ ป้องกันและแก้ไขการประพุดิผิดระเบียบ วินัย	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการดูแลนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	5	7.40	1.47	2.52*
	ภายในกลุ่ม	359	210.77	0.59	
	รวม	364	218.17		
ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	5	2.17	0.43	0.94
	ภายในกลุ่ม	359	165.03	0.46	
	รวม	364	167.20		
ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม	ระหว่างกลุ่ม	5	2.66	0.53	1.03
	ภายในกลุ่ม	359	184.69	0.51	
	รวม	364	187.35		
ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย	ระหว่างกลุ่ม	5	6.00	1.20	1.58
	ภายในกลุ่ม	359	272.41	0.76	
	รวม	364	278.41		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5	1.26	0.25	0.60
	ภายในกลุ่ม	359	151.92	0.42	
	รวม	364	153.18		

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพุดิผิดระเบียบวินัยของนักศึกษาโดยรวม จำแนกตามตัวแปรสาขาวิชา ด้วยค่า F - test พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงาน เพื่อป้องกันและแก้ไข การประพุดิผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปรสาขาวิชา ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการดูแลนักศึกษา นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไข การประพตติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการดูแลนักศึกษา ของนักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผู้วิจัยจึงดำเนินการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) ปรากฏผลดัง ตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพตติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการดูแลนักศึกษาของนักศึกษาจำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา ($\bar{X}$)	การบัญชี	การตลาด	การเงิน	ระบบสารสนเทศ	การจัดการ	ภาษาอังกฤษธุรกิจ
	(3.67)	(3.64)	(3.62)	(3.59)	(3.64)	(3.85)
การบัญชี (3.67)	-	0.27*	0.26	0.23	0.27*	0.48*
การตลาด (3.64)		-	0.01	0.04	0.00	0.21
การเงิน(3.62)			-	0.03	0.01	0.22
ระบบสารสนเทศ(3.59)				-	0.04	0.25
การจัดการ(3.64)					-	0.21
ภาษาอังกฤษธุรกิจ(3.85)						-

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพตติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการดูแลนักศึกษาของนักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นแตกต่างกับ นักศึกษาสาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการจัดการ และสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นด้านการดูแลนักศึกษา สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาการจัดการ แต่ต่ำกว่านักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

ตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไข การประพฤติดิถีระเบียบวินัยของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปรระดับชั้นปีที่ศึกษา เป็น รายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงาน เพื่อ ป้องกันและแก้ไขการประพฤติดิถีระเบียบ วินัย	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการดูแลนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	6.97	2.33	3.97*
	ภายในกลุ่ม	361	211.19	0.59	
	รวม	364	218.17		
ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	3	5.31	1.77	3.95*
	ภายในกลุ่ม	361	161.89	0.45	
	รวม	364	167.21		
ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	8.62	2.88	5.81*
	ภายในกลุ่ม	361	178.73	0.50	
	รวม	364	187.35		
ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย	ระหว่างกลุ่ม	3	2.63	0.88	1.45
	ภายในกลุ่ม	361	275.78	0.76	
	รวม	364	278.41		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	5.19	1.73	4.22*
	ภายในกลุ่ม	361	147.98	0.41	
	รวม	364	153.18		

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติดิถีระเบียบวินัยโดยรวม ของนักศึกษาจำแนกตามตัวแปร ระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน ด้วยค่า F - test พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ นัยสำคัญ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ การดำเนินงานเพื่อ ป้องกันและแก้ไขการประพฤติดิถีระเบียบวินัยของนักศึกษา ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการดูแล

นักศึกษา ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง และด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการ ประพฤติผิดระเบียบวินัยโดยรวม และด้านการดูแลนักศึกษา ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง และด้าน การส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของนักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผู้วิจัยจึงดำเนินการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) ปรากฏผลดัง ตารางที่ 8 - 11

ตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อ ป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา โดยรวม จำแนกตามระดับชั้น ปีที่ศึกษา

ระดับชั้นปีที่ศึกษา ($\bar{X}$)	ชั้นปีที่ 1 (4.20)	ชั้นปีที่ 2 (4.56)	ชั้นปีที่ 3 (4.33)	ชั้นปีที่ 4 (3.94)
ชั้นปีที่ 1 (4.20)	-	0.21	0.17	0.35*
ชั้นปีที่ 2 (4.56)		-	0.04	0.14
ชั้นปีที่ 3 (4.33)			-	0.18
ชั้นปีที่ 4 (3.94)				-

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการ ดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา โดยรวม ระหว่าง นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน เป็นรายคู่ ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อ ป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษาโดยรวม แตกต่างกับนักศึกษาระดับชั้นปี ที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นโดยรวม สูงกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4

ตารางที่ 9 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุติมิตระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการดูแลนักศึกษา ของนักศึกษาจำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

ระดับชั้นปีที่ศึกษา ($\bar{X}$)	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
	(3.39)	(3.57)	(3.48)	(3.77)
ชั้นปีที่ 1 (3.39)	-	0.18	0.09	0.37*
ชั้นปีที่ 2 (3.57)		-	0.09	0.19
ชั้นปีที่ 3 (3.48)			-	0.28
ชั้นปีที่ 4 (3.77)				-

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุติมิตระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการดูแลนักศึกษา ระหว่างนักศึกษามีระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน เป็นรายคู่ ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุติมิตระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการดูแลนักศึกษา แตกต่างกับนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่ำกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4

ตารางที่ 10 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุพติมิระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

ระดับชั้นปีที่ศึกษา ($\bar{X}$)	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
	(3.38)	(3.65)	(3.61)	(3.73)
ชั้นปีที่ 1 (3.38)	-	0.27	0.23	0.35*
ชั้นปีที่ 2 (3.65)		-	0.04	0.09
ชั้นปีที่ 3 (3.61)			-	0.13
ชั้นปีที่ 4 (3.73)				-

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุพติมิระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง ระหว่างนักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน เป็นรายคู่ ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุพติมิระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง ของนักศึกษา แตกต่างกับนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่ำกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4

ตารางที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพตติผิกระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

ระดับชั้นปีที่ศึกษา ($\bar{X}$)	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
	(3.34)	(3.59)	(3.58)	(3.80)
ชั้นปีที่ 1 (3.34)	-	0.25	0.24	0.45*
ชั้นปีที่ 2 (3.59)		-	0.01	0.20
ชั้นปีที่ 3 (3.58)			-	0.21
ชั้นปีที่ 4 (3.80)				-

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพตติผิกระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ระหว่างนักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน เป็นรายคู่ ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงาน เพื่อป้องกันและแก้ไขการประพตติผิกระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม แตกต่างกับนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่ำกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4

ตารางที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไข การประพฤติดิถีระเบียบวินัยของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงาน เพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติดิถี ระเบียบวินัย	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการดูแลนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	4.50	2.25	3.81*
	ภายในกลุ่ม	362	213.67	0.59	
	รวม	364	218.17		
ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	2	4.94	2.47	5.50*
	ภายในกลุ่ม	362	162.26	0.45	
	รวม	364	167.20		
ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	8.72	4.36	8.83*
	ภายในกลุ่ม	362	178.63	0.49	
	รวม	364	187.35		
ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย	ระหว่างกลุ่ม	2	9.06	4.53	6.09*
	ภายในกลุ่ม	362	269.35	0.74	
	รวม	364	278.41		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	6.07	3.04	7.47*
	ภายในกลุ่ม	362	147.11	0.41	
	รวม	364	153.18		

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติดิถีระเบียบวินัย โดยรวม ของนักศึกษาจำแนก ตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน ด้วยค่า F - test พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติดิถีระเบียบวินัยของนักศึกษา ในแต่ละด้าน พบว่า ทุกด้าน นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพตติผิตระเปียบวินัย โดยรวม และทุกด้าน ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผู้วิจัยจึงดำเนินการเปรียบเทียบพหุคูณ ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) ปรากฏผลดัง ตารางที่ 13 – 17

ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพตติผิตระเปียบวินัยของนักศึกษาโดยรวม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\bar{X}$)	ต่ำกว่า 2.00 (3.20)	2.00 - 3.00 (3.53)	สูงกว่า 3.00 (3.72)
ต่ำกว่า 2.00 (3.20)	-	0.32	0.52*
2.00 - 3.00 (3.53)		-	0.20*
สูงกว่า 3.00 (3.72)			-

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพตติผิตระเปียบวินัยของนักศึกษา โดยรวม ระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน เป็นรายคู่ ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่า 3.00 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกัน และแก้ไขการประพตติผิตระเปียบวินัยของนักศึกษา โดยรวม แตกต่างกับ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำกว่า 2.00 และ 2.00 - 3.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 3.00 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นสูงว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำกว่า 2.00 และ 2.00 - 3.00

ตารางที่ 14 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการดูแลนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\bar{X}$)	ต่ำกว่า 2.00 (3.15)	2.00 - 3.00 (3.53)	สูงกว่า 3.00 (3.66)
ต่ำกว่า 2.00 (3.15)	-	0.39	0.52*
2.00 - 3.00 (3.53)		-	0.13
สูงกว่า 3.00 (3.66)			-

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการดำเนินงาน เพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการดูแลนักศึกษา ระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน เป็นรายคู่ ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่า 3.00 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงาน เพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการดูแลนักศึกษา แตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำกว่า 2.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่า 3.00 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นสูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำกว่า 2.00

ตารางที่ 15 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพตติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\bar{X}$)	ต่ำกว่า 2.00 (3.20)	2.00 - 3.00 (3.55)	สูงกว่า 3.00 (3.71)
ต่ำกว่า 2.00 (3.20)	-	0.35	0.51*
2.00 - 3.00 (3.55)		-	0.16
สูงกว่า 3.00 (3.71)			-

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพตติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง ระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน เป็นรายคู่ ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่า 3.00 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกัน และแก้ไขการประพตติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง แตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำกว่า 2.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่า 3.00 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นสูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำกว่า 2.00

ตารางที่ 16 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุพติผลระดับวินัยของนักศึกษา ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\bar{X}$)	ต่ำกว่า 2.00 (3.12)	2.00 - 3.00 (3.50)	สูงกว่า 3.00 (3.74)
ต่ำกว่า 2.00 (3.12)	-	0.39	0.63*
2.00 - 3.00 (3.50)		-	0.24*
สูงกว่า 3.00 (3.74)			-

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงาน เพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุพติผลระดับวินัยของนักศึกษา ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน เป็นรายคู่ ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่า 3.00 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุพติผลระดับวินัยของนักศึกษา ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม แตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำกว่า 2.00 และ 2.00 - 3.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่า 3.00 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นสูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำกว่า 2.00 และ 2.00 - 3.00

ตารางที่ 17 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพุดิผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\bar{X}$)	ต่ำกว่า 2.00 (3.64)	2.00 - 3.00 (3.83)	สูงกว่า 3.00 (4.12)
ต่ำกว่า 2.00 (3.64)	-	0.19	0.49*
2.00 - 3.00 (3.83)		-	0.29*
สูงกว่า 3.00 (4.12)			-

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพุดิผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย ระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน เป็นรายคู่ ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่า 3.00 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกัน และแก้ไขการประพุดิผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย แตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำกว่า 2.00 และ 2.00 - 3.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่า 3.00 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นสูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำกว่า 2.00 และ 2.00 - 3.00

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษา ความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกัน และแก้ไข การประพุดิผิตระเบียบวินัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. เพื่อเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกัน และแก้ไขการประพุดิผิตระเบียบวินัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ สาขาวิชา ระดับชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2549 จำนวน 365 คน ประมาณขนาดตัวอย่างจากตาราง Yamane ๓ ระดับความเชื่อมั่น 95% (Yamane,1973) สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีสาขาวิชาของนักศึกษาเป็นชั้น (Strata) และใช้ห้องเรียนของนักศึกษาเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกัน และแก้ไขการประพุดิผิตระเบียบวินัยของนักศึกษา แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สาขาวิชา ระดับชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกัน และแก้ไขการประพุดิผิตระเบียบวินัยของนักศึกษา มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนว ของลิเคิร์ท (Likert) แบ่งระดับความคิดเห็น เป็น 5 ระดับ คือ มีความเห็นด้วยมากที่สุด มีความเห็นด้วยมาก มีความเห็นด้วยปานกลาง มีความเห็นด้วยน้อย และมีความเห็นด้วยน้อยที่สุด โดยจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับ การดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพุดิผิตระเบียบวินัยของนักศึกษา ออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการดูแลนักศึกษา ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด แจกให้นักศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ และเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนด้วยตัวเอง ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ กลับคืนมาจำนวน 365 ชุด คิดเป็นร้อยละ 91.25

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด ดังนี้

1. วิเคราะห์คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ สาขาวิชา ระดับชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยให้ค่าจำนวนและร้อยละ
2. วิเคราะห์ระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุพติมิตรระเบียบวินัยของนักศึกษาโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการดูแลนักศึกษา ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ การดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุพติมิตรระเบียบวินัยของนักศึกษาโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามตัวแปรเพศ โดยใช้ค่าสถิติค่าที (t - test) ส่วนสาขาวิชา ระดับชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาค่าเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ การดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุพติมิตรระเบียบวินัยของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกัน และแก้ไขการประทุพติมิตรระเบียบวินัยของนักศึกษา โดยรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คือมีค่าเฉลี่ย 3.61 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ย 3.97 รองลงมาคือด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง มีค่าเฉลี่ย 3.62 และด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม มีค่าเฉลี่ย 3.61 โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการดูแลนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.58

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไข การประพฤติดิถีระเบียบวินัยของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชา ระดับชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา พบว่า

2.1 นักศึกษาเพศชาย และเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติดิถีระเบียบวินัยของนักศึกษา โดยรวม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาเพศชาย และเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติดิถีระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการ ส่งเสริมประชาธิปไตย แตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติดิถีระเบียบวินัยของนักศึกษา โดยรวม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการดูแลนักศึกษา นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น ด้านการดูแลนักศึกษา สูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาการจัดการ แต่ต่ำกว่านักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

2.3 นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติดิถีระเบียบวินัยของนักศึกษา โดยรวม แตกต่างกัน โดย นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวม สูงกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านการดูแลนักศึกษา นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน โดย นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่ำกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4

ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่ำกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4

ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น แตกต่างกันโดยนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่ำกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4

2.4 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติดิถีระเบียบวินัยของนักศึกษา โดยรวม แตกต่างกัน โดยนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 3.00 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น สูงกว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 และ 2.00 - 3.00 และเมื่อพิจารณาเป็นราย ด้านพบว่า

ด้านการดูแลนักศึกษา นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน โดย นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 3.00 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นสูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00

ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 3.00 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นสูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00

ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นแตกต่างกันโดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 3.00 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นสูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 และ 2.00 - 3.00

ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 3.00 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นสูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 และ 2.00 - 3.00

อภิปรายผล

จากการศึกษาผู้วิจัยได้พบประเด็นที่ควรค่าแก่การอภิปราย ดังนี้

1. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยแตกต่างกัน” ด้วยค่า t - Independent จากตารางที่ 4 พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติใน ด้านการดูแลนักศึกษา ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและโดยรวม ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่านักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัย ด้านการดูแลนักศึกษา ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และโดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาเพศชายหรือเพศหญิง ต่างก็ได้รับกิจกรรมในการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัย เหมือนกันและพร้อม ๆ กัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอดดี้ (1998) ที่ว่าครูและนักเรียนมีความเข้าใจเรื่องระเบียบวินัยของโรงเรียน ในทางบวกเหมือน ๆ กันแม้ว่าผู้ให้ข้อมูลจะต่างเพศกันก็ตาม

2. จากการทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 2 ที่ว่า “นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยแตกต่างกัน” ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) ดังตารางที่ 5 พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชา

ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพุดิผิระเบียบวินัย โดยรวม ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า ด้านการดูแลนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและและด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ถึงแม้นักศึกษาจะมีสาขาวิชาต่างกันแต่ก็ได้รับการสนับสนุน ให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อป้องกันและแก้ไขการประพุดิผิระเบียบวินัย ไม่แตกต่างกันส่วนการดูแล นักศึกษา นักศึกษาแต่ละสาขาวิชาจะได้รับการดูแลเอาใจใส่จากหัวหน้าสาขาและอาจารย์ในแต่ละ สาขาวิชาที่แตกต่างกัน เนื่องจากแต่ละสาขาวิชามีจำนวนนักศึกษาที่แตกต่างกัน จึงทำให้ได้รับการ ดูแลเอาใจใส่แตกต่างกัน

3. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า“นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีความ คิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพุดิผิระเบียบวินัยแตกต่างกัน”ด้วยการ วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) ดังตารางที่ 8 พบว่า นักศึกษาที่มี ระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพุดิผิ ระเบียบวินัยโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อ พิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการดูแลนักศึกษา ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง และ ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ สินีนาฏ สุทธจินดา (2543.) ที่พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และ ชั้นปีที่ 3 มีวินัย ในตนเอง โดยรวม ด้านการปฏิบัติตนในห้องเรียน การปฏิบัติตนนอกห้องเรียน และการปฏิบัติตนใน สังคมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และสอดคล้องกับผลการวิจัย ของ วรณพร ตุลยาพร.(2546.)ที่พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกันมีความคิดเห็น ต่อการ ดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพุดิผิระเบียบวินัย โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า“นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มี ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพุดิผิระเบียบวินัย แตกต่างกัน” ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) ดังตารางที่ 12 พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและ แก้ไขการประพุดิผิระเบียบวินัยโดยรวม และทุกๆด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เป็นผู้ที่มีความ

รับผิดชอบต่อหน้าที่ และจะพยายามทำหน้าที่อย่างดีที่สุด สามารถควบคุมตนเองในด้านความอยากต่าง ๆ ไว้ด้วยเหตุผลเป็นผู้ที่ปฏิบัติตามกฎหรือมาตรการทางจริยธรรมได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ อยู่เสมอ (สุพล วังสินธ์.2533)

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยสรุปข้อเสนอแนะได้ ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผู้บริหาร อาจารย์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรเร่งปรับปรุงและพัฒนางานด้านการป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา โดยนำแนวคิดของนักศึกษาที่ได้จากผลการศึกษาเป็นแนวทางในการพิจารณา จัดกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัย อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เช่น

1. ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้จัดตั้งชมรมต่าง ๆ ตามความสนใจ สนับสนุนให้นักศึกษาได้บริหารและดำเนินกิจกรรมชมรมด้วยตนเอง
2. ควรมีการพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาให้มีคุณภาพมากขึ้น เพื่อให้สามารถดูแลนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. ควรมีการปรับปรุงรูปแบบการจัดอบรมจริยธรรมให้มีความเหมาะสม และน่าสนใจยิ่งขึ้น เพื่อช่วยลดความรู้สึกน่าเบื่อหน่ายจากการเข้ารับการอบรม
4. ควรมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ และเปิดโอกาสให้นักศึกษา ได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม และสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา เพื่อให้ทราบสาเหตุ และทำให้ได้แนวทางในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม
2. ควรมีการศึกษาแนวทางในการส่งเสริมวินัยในตนเองให้กับนักศึกษา ตามแนวคิดของนักศึกษาเพื่อให้ได้แนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาวินัยให้กับนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม กับความต้องการของนักศึกษา ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกัน และแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา เพื่อทราบแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อป้องกัน

และแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษาที่หลากหลาย ทำให้ได้แนวทางในการป้องกัน และแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษาอย่างมีคุณภาพ

4. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับ การดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัย ของผู้เรียน ในหลาย ๆ ระดับช่วงชั้น เพื่อช่วยให้สามารถพัฒนางานการป้องกันและแก้ไขการประพฤติ ผิดระเบียบวินัยได้อย่างเต็มรูปแบบ อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). การวิเคราะห์สถิติ:สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย. กรุงเทพฯ :จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา นาคสกุล. (2546). "ปฏิรูปการศึกษาแก้ปัญหาจริยธรรมในสังคมไทย". วารสารวิชาการ. ปีที่ 6, ฉบับที่ 7. หน้า 2-5.
- กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์. (2538). การบริหารกิจการนักเรียน. ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กิติพงษ์ วรจำปา. (2536). บทบาทของโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ จังหวัดนนทบุรี สังกัด กรมสามัญศึกษา ในการพัฒนาความประพฤตินักเรียน. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จงกล ทรัพย์สมบุญ. (2544). เอกสาร "ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษา." กรุงเทพฯ : สามเสนวิทยาลัย.
- จุไรักษ์ แสนวัง. (2543). สาเหตุการประพฤติดีดระเบียบวินัยของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และ นักเรียนสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดมหาสารคาม. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ชมแข พงษ์เจริญ. (2542). การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยม สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตรการพิมพ์.
- दनัย งามมานะ. (2531). จิตวิทยาการเรียนการสอน. ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะวิชาครุศาสตร์. สกลนคร: วิทยาลัยครูสกลนคร.
- ดำรง ประเสริฐกุล. (2542). การบริหารกิจการนักเรียน. คณะครุศาสตร์. พิษณุโลก: สถาบันราชภัฏ พิบูลสงคราม.
- ดวงใจ เนตรโรจน์. (2527). การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความมีวินัยในตนเอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 3 กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (วัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2527). "จิตวิทยาการปลูกฝังวินัยแห่งตน," *แนะแนว*. ปีที่ 18, ฉบับที่ 9. หน้า 58- 71.
- ทีศนา แชมมณี. (2543). " การปลูกฝังค่านิยมเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่เด็กด้วยกิจกรรมการสอนตามหลักการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย," *วารสารวิชาการ*. ปีที่ 3, ฉบับที่ 3. หน้า 2-19.
- ธนู เกียรติไพบูลย์. (2542). การศึกษาการประพุดติผิตวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามทัศนะของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดกองการมัธยมศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา. *ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธรรมปฏิภก. (2538). "วินัย : เรื่องที่ใหญ่กว่าที่คิด," *พฤติกรรมศาสตร์*. ปีที่ 2, ฉบับที่ 1. หน้า 6-14.
- ธัญญา นุพัฒน์ และคณะ. (2538). "การศึกษาปัญหาทางวินัยของนักเรียนโรงเรียนสาธิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น อ.เมือง จ.ขอนแก่น," *ศึกษาศาสตร์*. ปีที่ 18, ฉบับที่ 2. หน้า 48-50.
- ธีรวิมล ประทุมพรรัตน์. (2532). การบริการกิจการนักเรียน. *ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์*. สงขลา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- นิตยา วีระพันธ์. (2536). การปกครองนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. *ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2542). การจัดและบริหารอาชีพศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์ดี จำกัด.
- เปรมฤดี กฤษเจริญ. (2542). การส่งเสริมจริยศึกษาในโรงเรียนอัสสัมชัญสำโรง จังหวัดสมุทรปราการ. *ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา)*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรสุดา ดิษยวรรณนะ. (2534). พฤติกรรมการแสดงออกตามทฤษฎีของดีจิตโรวานิกัน การอบรมเลี้ยงดูและลักษณะทางชีวสังคมบางประการของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. *ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา)*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2535). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : บริษัทฟิงเกอร์ปริ้นแอนด์มีเดีย จำกัด.
- พิกุล สีหาพงษ์. (2546). "วัฒนธรรม สภาพแวดล้อม และค่านิยมที่เชื่อต่อการเรียนรู้ ความดี และความสุขของผู้เรียน," *วารสารวิชาการ*. ปีที่ 6, ฉบับที่ 6. หน้า 25-28.

- พุทธทาส. (2543). **ไสลภธรรมท่านพุทธทาส**. กรุงเทพฯ : พิมพ์สร้อยทอง.
- พูนสวัสดิ์ นาคเสนา. (2544). **การปฏิบัติงานส่งเสริมวินัยของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรม
สามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี**. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2539. **เอกสารชุดฝึกอบรมการเรียนรู้การทำวิจัยด้วยตนเอง**.
นนทบุรี : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2525). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525**. กรุงเทพฯ :
การศาสนา.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2537). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525**. พิมพ์ครั้งที่ 13.
กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- ล้วน สายยศ และ อังคนา สายยศ. (2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วรรณพร ตูลยาพร. (2546). **การศึกษาการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพตติผิด
ระเบียบวินัยของนักเรียนวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ สังกัด
สถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร**. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วนิดา เสวกดรุณทร. (2537). "วินัย : ปัญหาเก่าแก่ที่ยังแก้ไม่ได้," **สารพัฒนาหลักสูตร**. ปีที่ 17 ,
ฉบับที่ 13. หน้า 71-74.
- วีระพรณ วัชรวงศ์กุล. (2542). **การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน : ตาม
ความคิดเห็นของครูในโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา**.
ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิชาการ,กรม. (2533). **การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สำหรับอนาคตตามแนวหลักสูตรประถมและ
มัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- วิเชียร ศิริมาศ. (2542). **ปัญหาการบริหารงานปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรม
สามัญศึกษา ในจังหวัดสกลนคร**. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- วีระชัย อุดรแก้ว. (2540). **การศึกษาการสร้างเสริมประชาธิปไตยโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรม
สามัญศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนยางตลาดวิทยาคาร จังหวัดกาฬสินธุ์**.
ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

- ศึกษาธิการ,กระทรวง. (2538). **แนวทางการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาประชาธิปไตย**. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพัฒนศึกษการพระนคร. (2547). **คู่มือนักศึกษาและระเบียบปฏิบัติ ปีการศึกษา 2547**. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.
- สมพิศ แซ่เฮง. (2546). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนสาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร**. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์. (2543). "คนคุณภาพคือคุณภาพการศึกษา," **วารสารข้าราชการครู**. ปีที่ 20, ฉบับที่ 6. หน้า 8-10.
- สายสมร ยุวนิมิ. (2546). "การศึกษา : พัฒนาคุณภาพประชากร," **วารสารวิชาการ**. ปีที่ 6, ฉบับที่ 6. หน้า 57-59.
- สินินาฏ สุทธิจินดา. (2543). **การศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียนสาขาพัฒนศึกษการ โรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร**. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพล วงสินธ์. (2533). "คุณธรรมสำหรับพัฒนาวิชาชีพครู," **จันทร์เกษม**. ปีที่ 21, ฉบับที่ 4. หน้า 1-4.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2526). **คู่มือปลูกฝังค่านิยม**. กรุงเทพฯ : กราฟิกอาร์ต.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2533). **การวางแผนการศึกษา**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำพร ทองนุช. (2541). **การศึกษาสาเหตุ พฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษาตามทัศนะของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค**. วิทยานิพนธ์ อ.ค.ม. (การบริหารอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.
- Best, John w. (1981). **Research In Education**. 4th ed. Englewood. Cliffs ,NJ : Prentice – Hall.
- Bull, Harry Clinton. (1998.) "High School Administration Perception of Their Comfort Levels With the Law of Safe Schools," **Dissertation Abstracts International**. 59(32) : 699 – A
- Cronbach, Lee J. (1970). **Essential of Psychology Testing**. 3rd ed. New York : Harper and Row, Publishers , Inc.

- Eddy, Thomas Michae. (1998). "Teacher and Student Perceptions of School Environment and Student Discipline," **Dissertation Abstracts International**. 58(12) : 4505 - A
- Hughes,Eloixe stapp.(1997). "Effects of Mandated School Uniforms on Student Attendance, Discipline Referrals ,and Classroom Environment," **Dissertation Abstracts International**. 57(10):4206-A
- Kidd – Burton, Sarah Jane. (1997). "Relationship between Violent Experiences and Discipline Problems in school (Student Behavior)." **Dissertation Abstracts International**. 58(1) : 132 – A
- Mcmillan, Dugald. (1997). "Moral Behavioral Training and Controls in Higher Education And Their Significance to Student Satisfaction," **Dissertation Abstracts International**. 57 (9) : 3846 – A
- Severson,David Loweel. (1998). "Class Meetings for Behavior Modification and Student – Centered Discipline : A Case study," **Dissertation Abstracts International**. 58(8) : 3013 – A.
- Tucker,Gina Marie. (1999). "Discipline Bermuda High School Student, Teacher, Parent, And Administrator Perceptions of the Causes of Misbehavior," **Dissertation Abstracts International**. 59(7) : 2290 – A.
- Yamane ,Taro. (1973). **Statistics; An Introduction Analysis**, 3rd ed. New York : Harper and Row, Publishers , Inc.
-

ภาคผนวก ก

ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

คุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง
ค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

ข้อความ	ค่า IOC	คุณภาพเครื่องมือ
ด้านการดูแลนักศึกษา		
1. มหาวิทยาลัยรับนักศึกษาโดยการพิจารณาผลการเรียนและความสามารถพิเศษ	0.40	ใช้ไม่ได้
2. มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกเรียนตามถนัด	0.20	ใช้ไม่ได้
3. อาจารย์ที่ปรึกษาทำประวัตินักศึกษาเป็นรายบุคคล	1.00	ใช้ได้
4. อาจารย์ที่ปรึกษารู้จักนักศึกษาเป็นรายบุคคล	1.00	ใช้ได้
5. อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลเรื่องการเรียนและการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา	0.80	ใช้ได้
6. อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลเรื่องการแต่งกายของนักศึกษา	1.00	ใช้ได้
7. อาจารย์ที่ปรึกษาพบนักศึกษาในชั่วโมงโฮมรูม	0.40	ใช้ไม่ได้
8. อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำช่วยเหลือนักศึกษาอย่างจริงจัง	1.00	ใช้ได้
9. อาจารย์ที่ปรึกษามีการติดต่อผู้ปกครองนักศึกษาที่มีปัญหา	1.00	ใช้ได้
10. อาจารย์ที่ปรึกษาเปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้าพบเพื่อขอคำปรึกษาได้โดยสะดวก	1.00	ใช้ได้
11. มหาวิทยาลัยพิจารณาลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดในรูปคณะกรรมการ	0.80	ใช้ได้
12. มหาวิทยาลัยมีการชี้แจงเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนแก่นักศึกษา	0.60	ใช้ได้
13. มหาวิทยาลัยมีการชี้แจงเกี่ยวกับระเบียบวินัยต่างๆของมหาวิทยาลัย	0.80	ใช้ได้
14. มหาวิทยาลัยมีการช่วยเหลือนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์	0.80	ใช้ได้
ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง		
1. ระเบียบการแต่งกายของนักศึกษามีความเหมาะสม	1.00	ใช้ได้
2. มหาวิทยาลัยใช้หลักเมตตาธรรมในการดูแลพฤติกรรมนักศึกษา	0.80	ใช้ได้
3. มหาวิทยาลัยตัดคะแนนความประพฤติเมื่อนักศึกษากระทำผิด	0.60	ใช้ได้
4. มหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมยกย่องชมเชยนักศึกษาที่ประพฤติดี	1.00	ใช้ได้
5. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการออกกฎระเบียบ	0.80	ใช้ได้
6. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้อาจารย์รักษาระเบียบวินัยเพื่อเป็นตัวอย่างแก่นักศึกษา	0.60	ใช้ได้
7. มหาวิทยาลัยมีการเชิญผู้ปกครองมาพบเพื่อรับทราบเมื่อนักศึกษากระทำผิด	0.80	ใช้ได้
8. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาประหยัดพลังงาน	1.00	ใช้ได้
9. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1.00	ใช้ได้
10. มหาวิทยาลัยให้ความรู้แก่นักศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์	0.60	ใช้ได้
11. มหาวิทยาลัยให้ความรู้แก่นักศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ปัญหาการใช้สารเสพติด	0.60	ใช้ได้
12. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาใช้เวลาว่างอย่างเหมาะสม	0.80	ใช้ได้
13. มหาวิทยาลัยมีการรณรงค์ให้นักศึกษาแต่งกายถูกระเบียบ	1.00	ใช้ได้

ข้อความ	ค่า IOC	คุณภาพเครื่องมือ
ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม		
1. มหาวิทยาลัยจัดอบรมจริยธรรมแก่นักศึกษา	1.00	ใช้ได้
2. มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา	1.00	ใช้ได้
3. มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมวันสำคัญของสถาบัน	0.80	ใช้ได้
4. มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดสภาพแวดล้อมของสถาบัน	0.80	ใช้ได้
5. มหาวิทยาลัยประกาศเกียรติคุณนักศึกษาที่ทำความดี	1.00	ใช้ได้
6. มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้นักศึกษาจัดนิทรรศการเกี่ยวกับวันสำคัญต่างๆ	1.00	ใช้ได้
7. มหาวิทยาลัยส่งเสริมการจัดประกวดนักศึกษาที่มีความประพฤติดี	1.00	ใช้ได้
8. มหาวิทยาลัยจัดให้มีห้องเพื่อดำเนินกิจกรรมทางศาสนา	0.80	ใช้ได้
9. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มีการตักบาตรในเทศกาลต่างๆ	1.00	ใช้ได้
10. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มีการประพฤติตามหลักศาสนา	1.00	ใช้ได้
11. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มีการบริจาคทรัพย์ช่วยเหลือเด็ก คนชรา และคนพิการ	1.00	ใช้ได้
ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย		
1. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาร่วมกิจกรรมชมรมต่างๆ	1.00	ใช้ได้
2. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกิจกรรมสโมสรนักศึกษา	0.80	ใช้ได้
3. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาทำกิจกรรมร่วมกับนักศึกษาต่างสถาบัน	0.40	ใช้ไม่ได้
4. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาทำกิจกรรมร่วมกับชุมชน	1.00	ใช้ได้
5. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษากลับมาพูดกล้าแสดงออก	1.00	ใช้ได้
6. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มีการเลือกตั้งผู้แทนชั้นปี	1.00	ใช้ได้
7. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้สิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้ง	1.00	ใช้ได้
8. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาร่วมก่อตั้งชมรมต่างๆ	1.00	ใช้ได้
9. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกความเป็นผู้นำ	0.80	ใช้ได้
10. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาร่วมกิจกรรมต่างๆทั้งภายในและภายนอกสถาบัน	1.00	ใช้ได้
11. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษามีการออกค่ายอาสาพัฒนาชนบท	1.00	ใช้ได้
12. มหาวิทยาลัยจัดอบรมให้นักศึกษามีความเข้าใจเรื่องประชาธิปไตย	1.00	ใช้ได้
13. มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	1.00	ใช้ได้

คุณภาพเครื่องมือด้านอำนาจจำแนก

	กลุ่ม	n	Mean	Std. Deviation	t
v1	กลุ่มสูง	25	4.36	.70	5.82
	กลุ่มต่ำ	25	2.96	.98	
v2	กลุ่มสูง	25	4.20	.76	6.05
	กลุ่มต่ำ	25	2.60	1.08	
v3	กลุ่มสูง	25	4.08	.862	5.63
	กลุ่มต่ำ	25	2.52	1.085	
v4	กลุ่มสูง	25	3.92	.759	5.40
	กลุ่มต่ำ	25	2.80	.707	
v5	กลุ่มสูง	25	4.56	.768	5.65
	กลุ่มต่ำ	25	3.24	.879	
v6	กลุ่มสูง	25	4.24	.831	5.82
	กลุ่มต่ำ	25	2.48	1.262	
v7	กลุ่มสูง	25	4.28	1.061	2.71
	กลุ่มต่ำ	25	3.52	.918	
v8	กลุ่มสูง	25	3.88	1.054	4.54
	กลุ่มต่ำ	25	2.56	1.003	
v9	กลุ่มสูง	25	4.32	.748	5.85
	กลุ่มต่ำ	25	2.96	.889	
v10	กลุ่มสูง	25	4.32	.627	5.82
	กลุ่มต่ำ	25	3.08	.862	
v11	กลุ่มสูง	25	4.72	.614	4.62
	กลุ่มต่ำ	25	3.48	1.194	
v12	กลุ่มสูง	25	4.20	.645	5.06
	กลุ่มต่ำ	25	3.16	.800	
v13	กลุ่มสูง	25	4.28	.737	4.15
	กลุ่มต่ำ	25	3.24	1.012	
v14	กลุ่มสูง	25	3.80	1.080	3.23
	กลุ่มต่ำ	25	2.88	.927	

	กลุ่ม	n	Mean	Std. Deviation	t
v15	กลุ่มสูง	25	4.44	.712	3.90
	กลุ่มต่ำ	25	3.48	1.005	
v16	กลุ่มสูง	25	4.36	.810	4.57
	กลุ่มต่ำ	25	2.92	1.352	
v17	กลุ่มสูง	25	4.44	.917	3.38
	กลุ่มต่ำ	25	3.48	1.085	
v18	กลุ่มสูง	25	3.80	.816	5.32
	กลุ่มต่ำ	25	2.28	1.173	
v19	กลุ่มสูง	25	4.48	.653	6.20
	กลุ่มต่ำ	25	3.00	1.000	
v20	กลุ่มสูง	25	4.56	.507	9.60
	กลุ่มต่ำ	25	2.80	.764	
v21	กลุ่มสูง	25	4.60	.577	9.59
	กลุ่มต่ำ	25	2.72	.792	
v22	กลุ่มสูง	25	4.72	.458	8.10
	กลุ่มต่ำ	25	3.00	.957	
v23	กลุ่มสูง	25	4.64	.569	6.26
	กลุ่มต่ำ	25	3.20	1.000	
v24	กลุ่มสูง	25	4.36	.700	4.89
	กลุ่มต่ำ	25	3.20	.957	
v25	กลุ่มสูง	25	4.12	.666	8.63
	กลุ่มต่ำ	25	2.32	.802	
v26	กลุ่มสูง	25	4.12	.666	6.58
	กลุ่มต่ำ	25	2.64	.907	
v27	กลุ่มสูง	25	4.40	.707	6.64
	กลุ่มต่ำ	25	2.92	.862	
v28	กลุ่มสูง	25	4.48	.714	8.82
	กลุ่มต่ำ	25	2.76	.663	
v29	กลุ่มสูง	25	4.80	.408	7.19
	กลุ่มต่ำ	25	3.32	.945	

	กลุ่ม	n	Mean	Std. Deviation	t
v30	กลุ่มสูง	25	4.28	.792	6.00
	กลุ่มต่ำ	25	2.92	.812	
v31	กลุ่มสูง	25	4.16	.898	5.12
	กลุ่มต่ำ	25	2.92	.812	
v32	กลุ่มสูง	25	4.08	.812	6.39
	กลุ่มต่ำ	25	2.56	.870	
v33	กลุ่มสูง	25	4.32	.748	6.94
	กลุ่มต่ำ	25	2.64	.952	
v34	กลุ่มสูง	25	4.36	.569	8.19
	กลุ่มต่ำ	25	2.80	.764	
v35	กลุ่มสูง	25	4.56	.583	6.51
	กลุ่มต่ำ	25	3.20	.866	
v36	กลุ่มสูง	25	4.36	.757	7.01
	กลุ่มต่ำ	25	2.72	.891	
v37	กลุ่มสูง	25	4.12	1.013	4.53
	กลุ่มต่ำ	25	2.84	.987	
v38	กลุ่มสูง	25	4.44	.583	10.42
	กลุ่มต่ำ	25	2.64	.638	
v39	กลุ่มสูง	25	4.32	.627	6.04
	กลุ่มต่ำ	25	2.88	1.013	
v40	กลุ่มสูง	25	4.20	.645	4.78
	กลุ่มต่ำ	25	3.12	.927	
v41	กลุ่มสูง	25	4.56	.583	6.28
	กลุ่มต่ำ	25	3.20	.913	
v42	กลุ่มสูง	25	4.36	.638	7.26
	กลุ่มต่ำ	25	2.92	.759	
v43	กลุ่มสูง	25	4.56	.507	11.46
	กลุ่มต่ำ	25	2.80	.577	
v44	กลุ่มสูง	25	4.56	.507	8.96
	กลุ่มต่ำ	25	2.96	.735	

	กลุ่ม	n	Mean	Std. Deviation	t
v45	กลุ่มสูง	25	4.56	.712	6.41
	กลุ่มต่ำ	25	3.08	.909	
v46	กลุ่มสูง	25	4.44	.651	8.75
	กลุ่มต่ำ	25	2.72	.737	
v47	กลุ่มสูง	25	4.84	.374	6.94
	กลุ่มต่ำ	25	3.32	1.030	
รวม	กลุ่มสูง	25	3.92	.759	17.70
	กลุ่มต่ำ	25	2.80	.707	

คุณภาพเครื่องมือด้านความเชื่อมั่น

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

	Scale	Scale	Corrected	
	Mean	Variance	Item-	Alpha
	if Item	if Item	Total	if Item
	Deleted	Deleted	Correlation	Deleted
V1	178.1186	943.8577	.4727	.9694
V2	178.4853	936.8998	.4992	.9694
V3	178.3519	938.7929	.4948	.9694
V4	178.2936	950.2615	.4106	.9696
V5	177.7686	942.9345	.5006	.9693
V6	178.4436	933.9016	.5752	.9691
V7	177.8769	946.8244	.3905	.9698
V8	178.2603	940.6291	.5068	.9693
V9	177.9853	941.5387	.5445	.9692
V10	178.0186	942.3676	.5810	.9691
V11	177.6103	935.5215	.6092	.9690
V12	178.1436	947.8870	.5058	.9693
V13	177.9936	944.4291	.5508	.9692
V14	178.4436	948.1948	.3773	.9698
V15	177.8436	945.0386	.5094	.9693
V16	178.0936	930.7153	.5824	.9691
V17	177.8936	942.7755	.4949	.9694
V18	178.5936	935.3025	.5405	.9693
V19	178.0436	931.0388	.7037	.9687
V20	178.0686	930.5504	.7237	.9686
V21	178.1936	921.7374	.7399	.9685
V22	177.9936	920.6990	.7524	.9685
V23	177.9603	930.7942	.6742	.9688
V24	177.9769	938.6950	.5958	.9690

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
V25	178.5436	929.2817	.6608	.9688
V26	178.3853	934.1453	.6417	.9689
V27	178.0186	943.5056	.5226	.9693
V28	178.1769	930.6058	.7134	.9687
V29	177.7686	939.4552	.6071	.9690
V30	178.0686	938.1429	.6092	.9690
V31	178.0769	939.7724	.6047	.9690
V32	178.3103	933.0232	.6338	.9689
V33	178.0186	938.1344	.5441	.9692
V34	178.1519	937.4985	.6745	.9688
V35	177.8269	934.7675	.6830	.9688
V36	178.1103	930.4637	.6849	.9687
V37	178.1269	940.9380	.5308	.9692
V38	178.0936	926.3093	.7545	.9685
V39	178.0519	934.6053	.6301	.9689
V40	178.0436	937.2981	.6261	.9689
V41	177.9019	934.9991	.6610	.9688
V42	178.1103	930.1670	.7083	.9687
V43	178.0936	930.0205	.7609	.9685
V44	178.0686	932.8252	.6906	.9687
V45	177.9186	936.3285	.6048	.9690
V46	178.0686	934.2505	.6858	.9688
V47	177.8436	929.5416	.6644	.9688

Reliability Coefficients

N of Cases = 100.0

N of Items = 47

Alpha = .9696

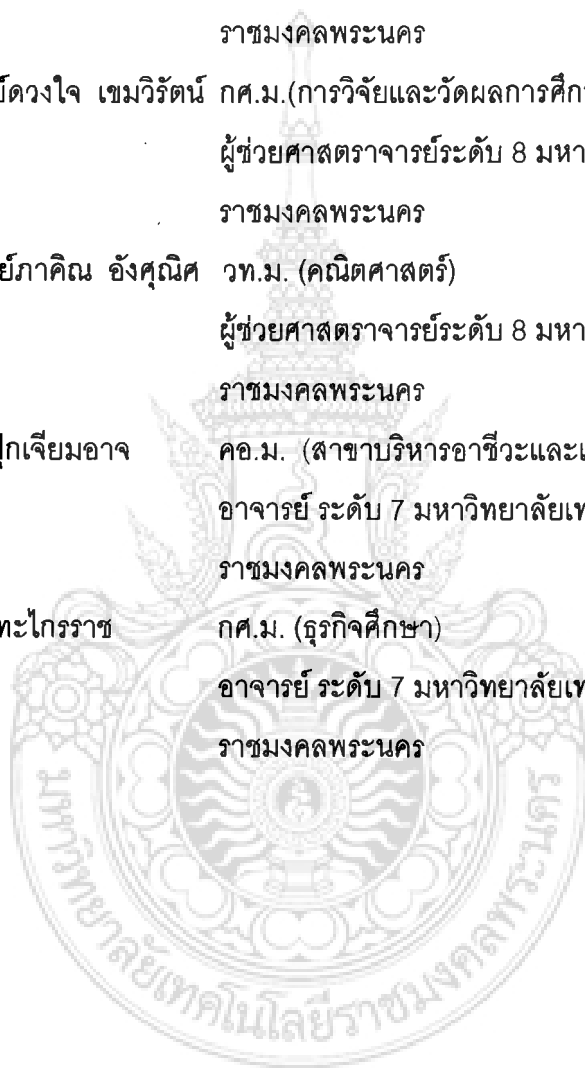

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. อาจารย์สุภัทรา โกไศยกานนท์ อ.บ.
สส.ม.(การศึกษา)
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวิรัตน์ กศ.ม.(การวิจัยและวัดผลการศึกษา)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระดับ 8 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคิน อังศุณิศ วท.ม. (คณิตศาสตร์)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระดับ 8 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร
4. อาจารย์ไพจิตร ปุกเจียมอาจ คอ.ม. (สาขาบริหารอาชีพและเทคนิคศึกษา)
อาจารย์ ระดับ 7 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร
5. อาจารย์บุญเรียม ทะไกรราช กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา)
อาจารย์ ระดับ 7 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร

ภาคผนวก ค

แบบสอบถาม “ ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไข
การประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา ”

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้น เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับ การดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไข การประทุพติมิระเบียบวินัยของนักศึกษา และนำข้อมูลที่ได้เสนอต่อมหาวิทยาลัยฯ สำหรับเป็นแนวทางในการ พัฒนา การดำเนินงาน เพื่อการป้องกันและแก้ไขการประทุพติมิระเบียบวินัยของนักศึกษา ให้มีความเหมาะสม ต่อไป แบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 3 ตอนได้แก่

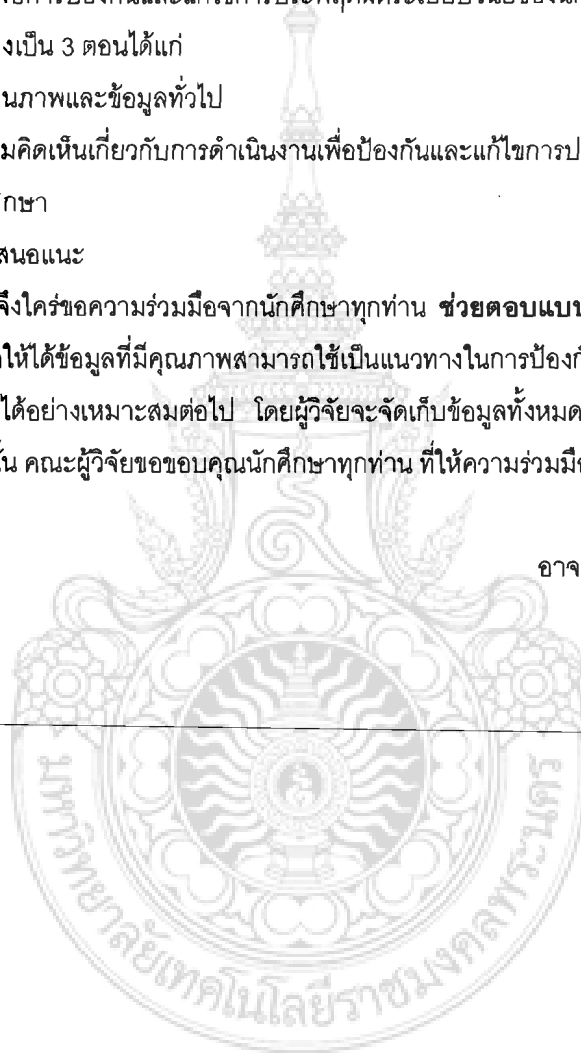
ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุพติมิระเบียบวินัยของ นักศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักศึกษาทุกท่าน ช่วยตอบแบบสอบถาม ตามความเป็น **จริงให้ครบทุกข้อ** เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพสามารถใช้เป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขการประทุพติมิ ระเบียบวินัย ของนักศึกษาได้อย่างเหมาะสมต่อไป โดยผู้วิจัยจะจัดเก็บข้อมูลทั้งหมดเป็นความลับ และนำเสนอ ผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น คณะผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี มา ณ โอกาสนี้

อาจารย์ธานี คงเพชร และคณะ
ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ○ หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านที่สุด

1. เพศ
  - ชาย
  - หญิง
2. สาขาวิชา
  - การบัญชี
  - การตลาด
  - การเงิน
  - ระบบสารสนเทศ
  - การจัดการ
  - ภาษาอังกฤษธุรกิจ
3. ระดับชั้น
  - ปีที่ 1
  - ปีที่ 2
  - ปีที่ 3 (ปริญญาตรีต่อเนื่องปีที่ 1)
  - ปีที่ 4 (ปริญญาตรีต่อเนื่องปีที่ 2)
- 4.เกรดเฉลี่ยสะสม
  - ต่ำกว่า 2.00
  - 2.00 – 3.00
  - สูงกว่า 3.00

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์ค่าคะแนนดังนี้

ค่าคะแนน		ระดับความคิดเห็น
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
ด้านการดูแลนักศึกษา					
1. อาจารย์ที่ปรึกษาทำประวัตินักศึกษาเป็นรายบุคคล					
2. อาจารย์ที่ปรึกษารู้จักนักศึกษาเป็นรายบุคคล					
3. อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลเรื่องการเรียนและการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา					
4. อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลเรื่องการแต่งกายของนักศึกษา					
5. อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำช่วยเหลือนักศึกษาอย่างจริงจัง					
6. อาจารย์ที่ปรึกษามีการติดต่อผู้ปกครองนักศึกษาที่มีปัญหา					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
ด้านการดูแลนักศึกษา (ต่อ)					
7. อาจารย์ที่ปรึกษาเปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้าพบเพื่อขอคำปรึกษาได้โดยสะดวก					
8. มหาวิทยาลัยพิจารณาลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดในรูปคณะกรรมการ					
9. มหาวิทยาลัยมีการชี้แจงเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนแก่นักศึกษา					
10. มหาวิทยาลัยมีการชี้แจงเกี่ยวกับระเบียบวินัยต่างๆของมหาวิทยาลัย					
11. มหาวิทยาลัยมีการช่วยเหลือนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์					
ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง					
1. ระเบียบการแต่งกายของนักศึกษามีความเหมาะสม					
2. มหาวิทยาลัยใช้หลักเมตตาธรรมในการดูแลพฤติกรรมนักศึกษา					
3. มหาวิทยาลัยตักเตือนความประพฤติเมื่อนักศึกษากระทำผิด					
4. มหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมยกย่องชมเชยนักศึกษาที่ประพฤติดี					
5. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการออกกฎระเบียบ					
6. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้อาจารย์รักษาระเบียบวินัยเพื่อเป็นตัวอย่างแก่นักศึกษา					
7. มหาวิทยาลัยมีการเชิญผู้ปกครองมาพบเพื่อรับทราบเมื่อนักศึกษากระทำผิด					
8. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาประหยัดพลังงาน					
9. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
10. มหาวิทยาลัยให้ความรู้แก่นักศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์					
11. มหาวิทยาลัยให้ความรู้แก่นักศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ปัญหาการใช้สารเสพติด					
12. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาใช้เวลาว่างอย่างเหมาะสม					
13. มหาวิทยาลัยมีการรณรงค์ให้นักศึกษาแต่งกายถูกระเบียบ					
ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม					
1. มหาวิทยาลัยจัดอบรมจริยธรรมแก่นักศึกษา					
2. มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา					
3. มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมวันสำคัญของสถาบัน					
4. มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดสภาพแวดล้อมของสถาบัน					
5. มหาวิทยาลัยประกาศเกียรติคุณนักศึกษาที่ทำความดี					
6. มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้นักศึกษาจัดนิทรรศการเกี่ยวกับวันสำคัญต่างๆ					
7. มหาวิทยาลัยส่งเสริมการจัดประกวดนักศึกษาที่มีความประพฤติดี					

ภาคผนวก ง

ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ระดับความความคิดเห็นเกี่ยวกับ การดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไข
การประทุพติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษาเป็นรายชื่อ

**ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ระดับความความคิดเห็นเกี่ยวกับ การดำเนินงานเพื่อป้องกัน
และแก้ไขการประทุพติมิตรายะเบียบวินัย**

การดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุพติมิตรายะเบียบวินัย	$\bar{X}$	S.D.
ด้านการดูแลนักศึกษา		
1. อาจารย์ที่ปรึกษาทำประวัตินักศึกษาเป็นรายบุคคล	3.38	1.13
2. อาจารย์ที่ปรึกษารู้จักนักศึกษาเป็นรายบุคคล	3.31	1.17
3. อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลเรื่องการเรียนรู้และการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา	3.38	1.11
4. อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลเรื่องการแต่งกายของนักศึกษา	3.36	1.06
5. อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำช่วยเหลือนักศึกษาอย่างจริงใจ	3.89	1.12
6. อาจารย์ที่ปรึกษามีการติดต่อผู้ปกครองนักศึกษาที่มีปัญหา	3.33	1.21
7. อาจารย์ที่ปรึกษาเปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้าพบเพื่อขอคำปรึกษาได้โดยสะดวก	3.88	1.09
8. มหาวิทยาลัยพิจารณาลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดในรูปคณะกรรมการ	3.36	.98
9. มหาวิทยาลัยมีการชี้แจงเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนแก่นักศึกษา	3.74	.96
10. มหาวิทยาลัยมีการชี้แจงเกี่ยวกับระเบียบวินัยต่างๆของมหาวิทยาลัย	3.71	.90
11. มหาวิทยาลัยมีการช่วยเหลือนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์	4.04	1.04
ด้านการส่งเสริมวินัยในตนเอง		
1. ระเบียบการแต่งกายของนักศึกษามีความเหมาะสม	3.54	.88
2. มหาวิทยาลัยใช้หลักเมตตาธรรมในการดูแลพฤติกรรมนักศึกษา	3.65	.85
3. มหาวิทยาลัยตัดคะแนนความประพฤติเมื่อนักศึกษากระทำผิด	3.36	.96
4. มหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมยกย่องชมเชยนักศึกษาที่ประพฤติดี	3.87	.92
5. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการออกกฎระเบียบ	3.57	1.09
6. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้อาจารย์รักษาระเบียบวินัยเพื่อเป็นตัวอย่างแก่นักศึกษา	3.77	.95
7. มหาวิทยาลัยมีการเชิญผู้ปกครองมาพบเพื่อรับทราบเมื่อนักศึกษากระทำผิด	3.20	1.07
8. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาประหยัดพลังงาน	3.65	.97
9. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.69	.97
10. มหาวิทยาลัยให้ความรู้แก่นักศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์	3.59	1.05
11. มหาวิทยาลัยให้ความรู้แก่นักศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ปัญหารูขี้ สารเสพติด	3.71	1.11
12. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาใช้เวลาว่างอย่างเหมาะสม	3.69	.99
13. มหาวิทยาลัยมีการรณรงค์ให้นักศึกษาแต่งกายถูกระเบียบ	3.75	.92

การดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประทุษร้ายกระเบียดวินัย	$\bar{X}$	S.D.
ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม		
1. มหาวิทยาลัยจัดอบรมจริยธรรมแก่นักศึกษา	3.26	1.03
2. มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา	3.48	.98
3. มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมวันสำคัญของสถาบัน	3.72	.96
4. มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดสภาพแวดล้อมของสถาบัน	3.54	.97
5. มหาวิทยาลัยประกาศเกียรติคุณนักศึกษาที่ทำความดี	3.85	.92
6. มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้นักศึกษาจัดนิทรรศการเกี่ยวกับวันสำคัญต่างๆ	3.66	.92
7. มหาวิทยาลัยส่งเสริมการจัดประกวดนักศึกษาที่มีความประพฤติดี	3.66	.91
8. มหาวิทยาลัยจัดให้มีห้องเพื่อดำเนินกิจกรรมทางศาสนา	3.44	1.00
9. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มีการตักบาตรในเทศกาลต่างๆ	3.78	1.01
10. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มีการประพฤติตามหลักศาสนา	3.55	.83
11. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มีการบริจาคทรัพย์ช่วยเหลือเด็ก คนชรา และคนพิการ	3.76	.91
ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย		
1. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาร่วมกิจกรรมชมรมต่างๆ	3.53	1.03
2. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกิจกรรมสโมสรนักศึกษา	3.60	.95
3. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาทำกิจกรรมร่วมกับชุมชน	3.54	.97
4. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษากลับพูดกล้าแสดงออก	3.74	.99
5. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มีการเลือกตั้งผู้แทนชั้นปี	3.61	.97
6. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้สิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้ง	3.69	.98
7. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาร่วมก่อตั้งชมรมต่างๆ	3.56	1.02
8. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกความเป็นผู้นำ	3.61	.98
9. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาร่วมกิจกรรมต่างๆทั้งภายในและภายนอกสถาบัน	3.66	.95
10. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษามีการออกค่ายอาสาพัฒนาชนบท	3.65	1.03
11. มหาวิทยาลัยจัดอบรมให้นักศึกษามีความเข้าใจเรื่องประชาธิปไตย	3.65	.95
12. มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	3.88	1.02

ประวัติย่อผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

ชื่อ	นายธานี คงเพชร
วัน เดือน ปีเกิด	16 กรกฎาคม พ.ศ. 2495
สถานที่อยู่อาศัย	บ้านเลขที่ 73/19 หมู่บ้านพงษ์เพชรนิเวศน์ ซอยพงษ์ดำริ 1 ถนนงามวงศ์วาน เขตดอนเมือง กทม.
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์ ระดับ 7 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 86 ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2522	การศึกษาระดับบัณฑิต (กศ.บ.) เอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ.2532	ครุศาสตรบัณฑิตสาขามหาบัณฑิต (คอ.ม.) สาขาบริหารอาชีพ และเทคนิคศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ
พ.ศ.2544	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัย	
	- ความพึงพอใจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการ พระนคร ที่มีต่อการให้บริการในงานกิจการนักศึกษา

ผู้ร่วมโครงการวิจัย

ชื่อ	นายสนทยา เขมวิรัตน์
วัน เดือน ปีเกิด	8 มิถุนายน พ.ศ. 2501
สถานที่อยู่อาศัย	บ้านเลขที่ 79/235 หมู่บ้านลภาวัน 9 ตำบลบางพลับ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์ ระดับ 7 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ 86 ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2529	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) เอกการเงินและการธนาคาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2542	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) เอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2546	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัย	
	- คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพัฒนวิชาการพระนคร ตามความคาดหวังของผู้บริหารสถานประกอบการ

ผู้ร่วมโครงการวิจัย

ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวิรัตน์
 วัน เดือน ปีเกิด 12 เมษายน พ.ศ. 2501
 สถานที่อยู่อาศัย บ้านเลขที่ 79/235 หมู่บ้านลภาวัน 9 ตำบลบางพลับ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
 ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2521 การศึกษาระดับบัณฑิต (กศ.บ.) เอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 พ.ศ. 2542 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการวิจัยและวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัย

- ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการทำวิจัยของอาจารย์วิทยาเขตพัฒนวิชาการพระนคร
- ความคาดหวังของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

วิทยาเขตพัฒนวิชาการพระนคร